

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 11. července 2013 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Mgr. Jany Kocábové a JUDr. Jitky Šrůtkové, **t a k t o :**

Obžalovaný

A [redacted] J [redacted] ,

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted] – [redacted], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [redacted],

je v i n e n, ž e

dne [redacted] kolem 07.30 hod. na cele č. [redacted] ubytovny [redacted], ve Věznici [redacted], okr. [redacted], [redacted] kraj, s nepřímým úmyslem usmrtit po předchozí slovní rozepři fyzicky napadl poškozeného J [redacted] L [redacted], nar. [redacted], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [redacted], tak, že poškozeného J [redacted] L [redacted] nejprve atakoval nejméně 5 úderů otevřenou dlaní a 2 úderů pěstí do obličeje a poté, co se J [redacted] L [redacted] těmto úderům bránil, tohoto uchopil za oděv a uhodil s ním o betonovou podlahu cely, poškozený dopadl na záda, obžalovaný jej obkročmo zasedl v oblasti břicha a hrudníku, uchopil jej za tričko, které mu přetáhl přes hlavu a ve fyzickém útoku pokračoval tím způsobem, že ležícího a dezorientovaného poškozeného na zemi napadl nejméně 2 úderů pěstí do obličeje, přičemž v tomto okamžiku se již J [redacted] L [redacted] útoku obžalovaného nebránil, poté se z těla ležícího

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

poškozeného zvedl a postavil se nad něj, poškozený si začal stahovat tričko z hlavy, hlavu zvedl do výše nejméně 10 cm nad zem, tuto natočil spánkovou stranou k podlaze a v tomto okamžiku mu obžalovaný A [REDACTED] J [REDACTED] dupl rychlým pohybem s velkou intenzitou, patou, nohy obuté do sportovní obuvi na hlavu, konkrétně do oblasti čelno-spánkovo-temenní krajiny, hlava poškozeného narazila na betonovou podlahu cely, kdy po tomto útoku zůstal poškozený J [REDACTED] L [REDACTED] nehybně ležet na zemi se zapadlým jazykem, z nosu mu tekla krev a chrčel, přičemž obžalovaný tímto shora popsáním jednáním poškozenému J [REDACTED] L [REDACTED] způsobil otřes mozku, zlomeninu pravé skalní kosti, trhlinu pravého ušního bubínku, pohmoždění měkkých tkání hlavy a obličeje a povrchní oděrku pravé tváře, kdy jen díky včasné pomoci ze strany spoluvězně V [REDACTED] D [REDACTED], následnému odnesení poškozeného na ošetřovnu a okamžitému převozu poškozeného rychlou záchrannou službou do Oblastní nemocnice [REDACTED] nedošlo k jeho smrti, neboť rozsah zranění a stav, ve kterém se poškozený nacházel, byl v krátkém časovém úseku neslučitelný se životem, poškozený byl následně převezen do Vězeňské nemocnice [REDACTED] – [REDACTED], kde byl hospitalizován,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil, v úmyslu trestný čin spáchat, aniž by došlo k jeho dokonání.

T í m s p á c h a l :

zločin vraždy dle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a za to

s e o d s u z u j e

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu** odnětí svobody v trvání **(14) č t r n á c t i roků nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný A [REDACTED] J [REDACTED] pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu **je** obžalovaný A [REDACTED] J [REDACTED] **povinen na náhradě škody uhradit poškozeným:**

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

- J. L., nar. v , bytem – , částku ,- Kč, a
- **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, regionální pobočka ,
 , částku 34.496,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený J. L., nar. v , bytem – , se zbytkem svého nároku **odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav:

Obžalovaný A. J. vykonává trest odnětí svobody v trvání 8 roků a 11 měsíců z rozsudku Okresního soudu , pobočka , sp. zn. , pro jehož výkon je umístěn ve Věznici . V inkriminovaném období byl ubytován na cele č. oddílu spolu s dalšími vězni včetně poškozeného J. L. a svědka V. D. Dne v ranních hodinách napadl obžalovaný A. J. poškozeného J. L. tak, jak je to popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Tímto jednáním obžalovaný poškozenému způsobil závažná zranění, v jejichž důsledku byl poškozený bezprostředně ohrožený na životě a jeho smrt byla odvrácena jen díky včasné pomoci.

Obžalovaný A. J. spáchání uvedeného činu popřel, když uvedl, že není pravdou, že by na poškozeného J. L. útočil. Vyloučil, že by jej napadl a neví, že by byl poškozený L. zraněn. Dne v ranních hodinách, kdy byl na cele s ostatními, bylo před vycházkou, když on sám byl napaden spoluodsouzeným V. D., když důvodem tohoto napadení bylo to, že V. D. označil za homosexuála. V důsledku konfliktu zasahovali na cele dozorcí. Poté část osob umístěných na cele č. i s ním odešla na vycházku. Po zhruba 30 minutách byl vyzván dozorcí k podání vysvětlení, ale o napadení spoluodsouzeným D. je neinformoval. Teprve po návratu na celu se dozvěděl, že byl poškozený J. L. zraněn. Obžalovaný dále uvedl, že neviděl, že by poškozený upadl. V době, kdy odcházel na vycházku, tak poškozený L. nejevil známky zranění. Nikdy neměl ve výkonu trestu konflikty, nikdy nic J. L. neodcizil. Na cele se posléze spekulovalo o tom, že buď poškozený L. upadl sám nebo byl napaden spoluodsouzeným V. D. V minulosti vždy mluvil pravdu, a to i ve svých trestních věcech, přesto byl odsouzen. Tělesné dispozice obžalovaného J. byly cm výšky a kg váhy.

Obžalovaný A. J. dále uvedl, že zmíněného dne měl konflikt jen s odsouzeným D. Předtím viděl poškozeného L. jak se dohadovali s D.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

L■ měl postel nad ním. S poškozeným neměl konflikt ani mu nic neodcizil. Na poškozeném L■ neviděl nějaké zranění. Když do cely tam přišla vězeňská stráž tak prošli celou celou, byli i v koupelně i na záchodě. Kde byl v té době poškozený L■ nevnímá. Naposledy registroval to, jak se baví L■ s D■, pak měl slovní a posléze fyzický konflikt s D■ a pak tam přišla vězeňská stráž. Jak ke svému zranění L■ přišel neví. Před zmíněnou rvačkou s D■ ani po ní si L■ nevnímá, ale kdyby byl zraněný, tak by to viděl. Vycházky jsou od 8 hodin. Obžalovaný dále uvedl, že nebyl opakovaně kázeňsky trestán. Za celých sedm let byl kázeňsky potrestán jen dvakrát. Dotčený „moták“ viděl poprvé, když mu ho předložila vyšetřovatelka. Neví, co to je ani kdo to napsal. Je divné, že tam je jeden otisk a právě L■. S poškozeným ani s odsouzeným neměl žádný problém.

Poškozený J■ L■, který je ve výkonu trestu odnětí svobody od roku 2001 uvedl, že ve výkonu trest neměl problémy a před dotčeným napadením byl jeho zdravotní stav dobrý. Jeho tělesné dispozice byly ■ cm a ■ kg. Dne 29.9.2011 zjistil, že mu bylo někým hrabáno ve věcech a posléze zjistil, že obžalovaný J■ mu sebral jeho teplákovou bundu. K jeho žádosti mu ji však obžalovaný nevrátil a nosil ji na sobě. Dne ■ v ranních hodinách měl jít na kroužek akvaristiky a proto se oblékl. Za této situace byl napaden obžalovaným J■, který jej nejprve udeřil do obličeje, který se snažil si krýt rukama, ovšem obžalovaný útočil dál. Spoluodsouzený H■ je odtahoval. V této době pak má výpadek paměti. Potom si vybavil, jak obžalovaný J■ říkal, že jej má pustit a když se pustili, došlo k nárazu na jeho obličej, a to za situace, kdy ležel na zemi. Poškozený si více nepamatuje. Poté si pamatuje, jak byl v nemocnici v ■. Poškozený se vyjádřil k utrpenému zranění a k jeho léčení. Po návratu do Věznice ■ mu bylo vyhrožováno.

Svědék J■ L■ dále uvedl, že poslední, co si pamatuje bylo napadení od obžalovaného, ale jakou částí těla, případně jakým způsobem se to stalo, neví. Co se dělo potom si nepamatuje. Probral se pak až v ■ v nemocnici. S obžalovaným J■ předtím neměl problémy. Problémy neměl ani s odsouzeným D■. Po celou dobu svého výkonu trestu pracoval. Než ho obžalovaný J■ napadl, tak neměl žádné zranění. Neměl ani konflikt na cele s někým jiným. Nevybavuje si, že by v inkriminovanou dobu byl třeba na záchodě nebo v koupelně. Neví, že na celou přišli příslušníci vězeňské stráže. Po činu měl bolesti a neslyšel na pravé ucho. Od prosince 2011 do současné doby přetrvávají hlavně bolesti hlavy. Bere na to léky. I nyní se dvakrát, třikrát týdně opakují závratě. Před činem žádné závratě neměl. Do práce pak začal chodit koncem května 2012, myslí si, že 25.5.2012. Při práci ho zranění již neomezuje.

Svědék L■ dále uvedl, že pokud se týká zmíněného motáku, tak ten dostal. Donesl mu to spoluvězeň, co s ním bydlel na cimře. Byl to nějaký N■ K■. V průběhu výkonu trestu odnětí svobody byl kárně trestán za neoprávněné držení drog a SIM karty.

V době, kdy se toto stalo, nebyl pod vlivem drog. Drogy neužívá. Ve věznici mu vyhrožovali s tím, že pokud to nestáhne, že se mu něco může stát. To samé bylo i na ■, tam mu vyhrožují, že počkají až na vynesení rozsudku.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

Svědkoví L [redacted] umožněno nahlédnutí na čl. 139, k čemuž uvedl, že je to ten moták, co mu předal N [redacted] K [redacted]. Jeho vztah s obžalovaným před dotčeným incidentem byl normální. Obžalovaného nikdy nevydíral.

Svědék A [redacted] H [redacted], spolubydlící na cele č. [redacted], uvedl, že se spolu se spoluodsouzeným H [redacted] se zmíněného dne v době od 3.30 hod. modlili. Žádný problém mezi obžalovaným J [redacted] a svědkem L [redacted] nezaznamenal. Nic neviděl. Všichni se chystali na vycházku a svědek L [redacted] na kroužek akvaristiky. Zaznamenal toliko potyčku mezi obžalovaným J [redacted] a spoluodsouzeným D [redacted]. Poté ho spoluodsouzený S [redacted] vzbudil s tím, že spoluodsouzený L [redacted] spadl z postele, což on sám neviděl.

Svědék O [redacted] G [redacted], další spolubydlící na cele č. [redacted], uvedl, že viděl toliko konflikt mezi obžalovaným J [redacted] a spoluodsouzeným D [redacted], jiný neviděl. Neví, co se na cele stalo. Neviděl, jak došlo ke zranění poškozeného L [redacted].

Svědék O [redacted] G [redacted] dále uvedl, že viděl jenom potyčku mezi J [redacted] a D [redacted]. Jak probíhala neví. Viděl, že byli v sobě, strkali do sebe. Jeden druhého strčil na skříňku a jedna skříňka spadla. Oba při tom stáli. Pak spadli na podlahu, leželi oba dva. Nato se otevřely dveře. Před tímto konfliktem nezaregistroval nějaký jiný konflikt. Poslouchal rádio, ale nic nebylo, co by ho upozornilo. Na otázku, kde byl v ten okamžik poškozený L [redacted], uvedl, že všichni byli na cimře. Poškozený L [redacted] neměl konflikt s obžalovaným J [redacted]. S nikým neměl konflikt. Neviděl, že by bylo L [redacted] způsobem nějaké zranění na hlavě. Toho si nevšiml. Neviděl to. Neví, že by L [redacted] krvácel. Ničeho si nevšiml. Nevšiml si, že by L [redacted] šel na záchod nebo do koupelny. Nevěděl kde L [redacted] byl, ví, že byl na cimře. Neví, kde před konfliktem byl D [redacted]. Konflikt mezi D [redacted] a J [redacted] měl vzniknout, jak se pak dozvěděl, kvůli nějakému tabáku. Prostě běžná věc. Neví, že by L [redacted] postrádal bundu. Když tam přišli bachaři, tak prohledávali celu, podívali se i na záchod, umyvadlo a všechno prošli. Kde byl v té době L [redacted] neví. Všichni stáli u postele. Vězeňská služba prohledala celu a odešli a asi za pět minut se znovu otevřely dveře, aby se šlo na vycházku. Když odešli na vycházku, tak L [redacted] neměl nějaký problém. Neviděl, že by v tomto okamžiku krvácel. Neviděl nic. To, že L [redacted] utrpěl zranění se dozvěděl až když přišli z vycházky. Neví nic o tom, jak se mu stalo. J [redacted] a L [redacted] neměli k sobě nepřátelský vztah. Stejně to měli i J [redacted] D [redacted]. Pan D [redacted] je výstřední osoba. Je to bezcharakterní člověk. Svědomí je u něho někde hluboce daleko, žil s ním čtyři roky na stejném pokoji. D [redacted] a L [redacted] se kamarádili. Obžalovaného vnímá ho jako správného člověka.

Svědék I [redacted] M [redacted], další spolubydlící na cele č. [redacted], uvedl, že registroval konflikt mezi obžalovaným J [redacted] a spoluodsouzeným D [redacted]. O útoku na poškozeného L [redacted] nic neví. Před odchodem na vycházku na poškozeném L [redacted] zranění neviděl. Neviděl, že by obžalovaný J [redacted] napadl poškozeného L [redacted]. Říkalo se, že poškozený L [redacted] upadl při probíhající potyčce mezi obžalovaným a spoluodsouzeným D [redacted]. Toto však svědek neviděl. V době svého odchodu na vycházku na poškozeném L [redacted] žádné zranění nezaznamenal.

Svědék I [redacted] M [redacted] dále uvedl, že v okamžiku hádky mezi J [redacted] a D [redacted] na cele čekali na vycházku. On stál. Co dělal L [redacted] v tomto okamžiku neví. Určitě byli

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

všichni připraveni, někteří na vycházku, někteří na kroužky. Na otázku, jakým způsobem se pral J. s D. odpověděl, že to nebyla rvačka. D. na něho narazil. Rozběhl se a narazil ho na katr, chytli se a spadla skříňka. Do okamžiku, než na celu přišla vězeňská služba, tak tam L. neměl žádný problém. Do doby, než přišla vězeňská stráž, tak u nikoho nebylo žádné zranění. Když přišli dozorcí dovnitř, tak kontrolovali celu. Zeptali se všech, co se stalo, zda někdo něco nepotřebuje. Byli i na záchodě a v koupelně. Byli všude. Neví, zda v té době byl někdo z vězňů na záchodě nebo v koupelně. Kde byl v té době L. neví. L. nebyl zraněn, všiml by si. On potom odešel na vycházku kam odešli všichni najednou. Když se vrátil z vycházky, tak už L. neviděl. V rámci zmíněné vycházky byl podávat vysvětlení k dozorcí, který se ho zeptal, co se stalo na cele a on mu řekl, že tam byli na prohlídce a že všechno viděli. Dozorce říkal, kdo napadnul L. a on mu řekl, že nikdo ho nenapadl a tím to zhaslo. Ptali se přímo na L. Byl to ten T., velitel směny. Vztah mezi L. a J. byl dobrý. Pokud se týká J. a D., tak taky bylo všechno v pořádku. Vztah D. a L. neví. Že L. mělo být způsobeno nějaké zranění se dozvěděl od dozorce. Dozorce mu jen říkal, že L. byl poraněn a odveden na ošetřovnu. Potom se to u nich rozebíralo, ale to nikdo neřekne pravdu. Neregistroval, že by se hovořilo o tom, že by někdo někomu odcizil třeba oblečení, např. bundu.

Svědék I. Č., další spolubydlící na cele č., uvedl, že zaznamenal toliko konflikt mezi obžalovaným a spoluodsouzeným D.. Ostatní na cele říkali, že konflikt mezi obžalovaným a poškozeným L. měl být kvůli nějaké bundě. On o tom však nic neví. Neví, jak bylo způsobeno zranění poškozenému L..

Svědék I. Č. dále uvedl, že zaznamenal toliko konflikt mezi J. a D., kdy D. se hádal s L. a potom J. zasáhl ohledně tabáku. Potom D. vystartoval na obžalovaného a narazil mu hlavou do břicha a popadaly skříňky. D. se předtím dohadoval s L., byla to hádka, byl tam nějaký telefon nebo něco takového. Potom D. napadl J., když J. něco říkal o tabáku a D. mu sprostě vynadal. Předtím, než na celu přišla vězeňská stráž po napadení D. J., nebyl L. zraněn, což viděl. Kde byl L. ve zmíněném okamžiku neví. Někde vzadu tam procházel. L. nebyl zraněn ani než šli na vycházku, šel na rybičky. Když přišla vězeňská služba tak procházela celu. Prohlédli všechno. Dívali se i na záchod. V této době L. stál vedle něho. V okamžiku, když na cele byla ta vězeňská služba, neviděl na L. nějaké zranění. Určitě nebyl zraněn. Jak ke zranění mohl L. přijít neví. On se o tom dozvěděl až po obědě. Na zmíněné vycházce přišel za nimi T. a ptal se, zda se něco stalo na cimře. Myslel, že myslí tu bitku mezi D. a J.. Svědek dále dodal, že když se chytli obžalovaný a D., tak potom hned přišli dozorcí a L. stál vedle něho.

Vzhledem k tomu, že svědek Č. v rámci přípravného řízení uváděl, že poté, co D. napadl J. o tak viděl, že L. šel na záchod a pak už přišli policajti, byl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu čten protokol o výpovědi svědka I. Č. na č.l. 181-182, k čemuž svědek uvedl, že to, co bylo čteno odpovídá a dodal, že když přišli policajti, tak už L. nebyl na záchodě, ale vedle něho. Vztah mezi L. a obžalovaným nezná, L. byl tichý, J. taky nezná. Nezná také vztah mezi J. a D.. D. a L. byli velcí kamarádi. Všechno společně dělali, tabák, nákupy, jeli spolu ve všem.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

Svědék J. S., další spoluodsouzený obývající v inkriminované době celu č. 1 budovy Věznice, uvedl, že když se probudil, cela byla v normálním stavu, nic nebylo rozházeno a na cele byl toliko spoluodsouzený H. Když šel na WC tak zde ležel na pravém boku spoluodsouzený J. L., zvracel, nebyl však od krve. Svědek bouchal na dveře cely a volal dozorce. Naložili poškozeného L. na nosítka a odnesli ho na ošetrovnu. Neví nic o potyčce, nikým nebyl ovlivňován. Poškozený L. jako jediný z nich na cele chodil do práce. S nikým se nebavil, byl nekonfliktní.

Svědék J. S. dále uvedl, že po zmíněné události byl na kulturce u velitele směny, kterému řekl, že L. vzal a pomohl mu na ošetrovnu ale, že se nic nestalo. Jméno toho příslušníka bylo T. nebo tak nějak. Svědek dále dodal, že on sám neviděl, že by někdo napadl L. Když byl poškozený L. na záchodě, tak řekl, že spadl a dál se ho nevyptával. Když ostatní šli na vycházku, tak uklízel celou cimru. Zametal a vytřel.

Svědék V. D. další, kdo obýval zmíněnou celu uvedl, že spoluodsouzený J. L. zjistil, že mu chybí tepláková bunda. Po sčítání se k odcizení bundy přiznal obžalovaný J. ovšem ani v následujících dnech bundu J. L. nevrátil. Dne 1. 12. 2013 žádal svědek J. L., aby mu bundu obžalovaný J. vrátil. V té době ležel svědek L. na patrové posteli. Obžalovaný se rozčílil a na posteli ležícímu svědkovi J. L. dal několik facek. Za situace, kdy svědek L. vstal z postele, pokračoval obžalovaný v jeho fackování. Svědek L. vůbec neútočil. Oba aktéři postupovali celou směrem k umyvadlu, kde začal obžalovaný svědka L. bít pěstmi. Jednalo se o rychlé údery za sebou, 8-10 úderů, poté udeřil obžalovaný se svědkem J. L. o zem, kdy za situace, kdy tento ležel na zádech a obžalovaný na něm seděl, jej obžalovaný bil pěstí do hlavy 5-6 údery. Obžalovaný vstal, svědek L. si svlékal tričko a zvedl svou hlavu cca 10 cm nad podlahu, kdy hlavu měl stočenu na bok a obžalovaný mu ji značnou silou přišlápl nohou obutou v obuvi na sálový fotbal. Byla slyšet rána a svědku J. L. vystříkla krev z nosu, chroptěl, pozbyl vědomí. Svědek mu poskytl první pomoc tak, že mu vytáhl zapadlý jazyk a položil jej do stabilizované polohy. Obžalovaný nic nedělal ani nevolal dozorce. Poté přišli dozorce, kteří si však L. nevšimli. Až po odchodu spoluodsouzených na vycházku byl poškozený L. odnesen na ošetrovnu. Svědek D. dále uvedl, že v souvislosti s učiněnou výpovědí mu bylo vyhrožováno.

Se svědkem D. byla provedena i prověrka jeho výpovědi na místě ve smyslu § 104e tr. řádu, jejíž průběh je zaznamenán na DVD nosiči. Této prověrky výpovědi se účastnil i soudní znalec Š., který posléze zpracovával doplněk svého znaleckého posudku. Skutečnosti uvedené svědkem v rámci prováděné prověrky odpovídaly údajům z jeho svědecké výpovědi.

Svědék V. D. dále dodal, že když obžalovaný J. kopnul levou nohou poškozeného do hlavy tak poškozený ležel na zemi a zvedal hlavu od země. J. stál nad ním. Kromě něho to viděli i další přítomní. Nepamatuje si, zda v době, když obžalovaný bušil do poškozeného pěstí až do zmíněného kopnutí, mezi nimi došlo k nějaké slovní komunikaci. Je možné, že L. něco říkal J. nebo naopak, ale nevybavuje si to. Obžalovaný nejprve v době, když L. ležel na posteli nahoře, poškozeného napadl, potom

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

L ■■■ slezl dolů z postele a tam ho J ■■■ chytil ho pod krkem a útočil pěstmi. Potom se L ■■■ dostal na zem. Neví, zda ho obžalovaný strhnul na zem, asi ano, a obkročmo si sednul na L ■■■. L ■■■ se bránil, když slezl z postele. Měl ruce před sebou. To, že měl L ■■■ zvednutou hlavu asi 10 cm nad podložku v okamžiku dupnutí si vybavujete přesně. Dupnutí na hlavu poškozeného bylo jen jedno. Poté L ■■■ omdlel a začal chrčet. Krev poškozenému tekla, ale neví, zda to bylo v tento daný moment. Přiběhl k němu a vytáhl mu jazyk a dal ho do stabilizační polohy. Když poškozeného ošetřoval na WC, tak mu určitě krev tekla. Tekla mu z ucha. Měl mokré vlasy, poléval ho vodou, mohlo to splynout, jestli krvácela rána z hlavy nebo ucha, neví. J ■■■ poté odešel pryč. Poté, co dal poškozeného do stabilizované polohy tak zaútočil na J ■■■. Byla to klasická rvačka pěstmi. Trvalo to asi minutu. Bylo to vzájemné. Pak tam přišli dozorcí. Celý incident od začátku, kdy byl udeřen L ■■■ na posteli, do doby než přišli dozorcí, mohl trvat 5 minut. V okamžiku, když přišli příslušníci, tak neví přesně kde byl L ■■■, ale když se vrátil na celu, tak L ■■■ byl na WC. Příslušníci ho z cely vyvedli na chodbu. Asi za minutu se zase vrátil. Dozorcí tedy vešli dovnitř cely, viděli je dva, protože tam spadla na zem i skříňka, a poté si ho vytáhli ven. Dozorcí byli dva, jejich jména nezná. Oba byli s ním venku. Vevnitř pak nebyl žádný dozorce. Svědek se poté vrátil na celu a dozorcí dovnitř již nešli. K žádné prohlídce cely v tento moment, natož koupelny či záchodu, ze strany příslušníků nedošlo. Když se vrátil na celu tak byl L ■■■ na záchodě, ležel na zemi. Zvedl ho a poléval ho vodou. L ■■■ byl mimo, říkal, že chce jít pryč z cely. Byl bledý, byl mimo, ošřesený. Jak se poškozený dostal na záchod a koupelnu neví. Poté se řešilo, co se bude dít dále, kdo to půjde nahlásit. Řekl J ■■■, aby zazvonil a vyřešil to. Trvalo to asi 20 minut, než se to vyřešilo, když ostatní šli na vycházku a na celu zůstal svědek, S ■■■ a H ■■■. Všechno toto se odehrálo předtím než se odešlo na vycházku. Při tom prvním incidentu, který měl s J ■■■, tedy příslušníci nezjistili, že je L ■■■ zraněný, a teprve za nějakých 20 minut někdo zazvonil na signalizaci. Když s L ■■■ odešli k doktorovi, tak si ho vytáhl T ■■■ a ptal se ho, co se dělo. Svědek D ■■■ k tomu uvedl, že mu řekl pravdu o tom, co se stalo. Nejdříve mu říkal, že ví, jak to v kriminále chodí. T ■■■ říkal, že nevěří tomu, že by někdo jen tak spadl z postele. Řekl mu, že se porval s J ■■■ a to v důsledku toho, že obžalovaný J ■■■ napadl odsouzeného L ■■■. S nikým nehovořil o tom, že by to celé byl intrik, aby se dostal z ■■■ jinam. K osobě jménem N ■■■ K ■■■ svědek uvedl, že s ním byl na cele. Rozhodně spolu o této věci s ním nemluvil. S ■■■ zná. Bavil se s ním o tom, ale nikdy mu nic takového, co uvádí, neřekl. Ve věznici je určité záznam o jeho výslechu, že nechce nikam přesunout na jinou celu, do jiné věznice. Myslí si, že by to mělo být 1. nebo 2. prosince 2011. Proč ostatní nic neviděli těžko říci, ale v kriminále se toto nedělá, toto nemohl skousnout. K poškozenému L ■■■ má vztah jako ke každému. Stejný vztah měl i k J ■■■. Neměli spolu žádné problémy.

V rámci výslechu svědka při hlavním líčení byl přehrán i nosič dat s protokolem o prověrce jeho výpovědi, a svědek V ■■■ D ■■■ uvedl, že to odpovídá. Svědek dále dodal, že si myslí, že při tom dupnutí mohl mít L ■■■ už triko sundané. Myslí si, že se na něho díval. Za dveře si ho jako první bral pan V ■■■. Zmíněný den ráno poškozeného L ■■■ kromě obžalovaného J ■■■ nikdo jiný nenapadl. Ze záchodu zpět na postel asi poškozeného vyvedl on. V tomto okamžiku, kdy poškozený seděl, byl při vědomí, chtěl jít pryč. Vylučuje, že by poškozenému způsobil zmíněné zranění někdo z těch lidí, co neopustili celu. L ■■■ nespádl z postele, i to vylučuje. S L ■■■ na ■■■ měli možnost spolu mluvit. O této

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

věci spolu mluvili. Bydleli spolu rok na cimře. Teď je L [redacted] už někde jinde. Na otázku obhájce, zda bere drogy svědek D [redacted] uvedl, že ano. L [redacted] drogy nebere.

Jelikož výpověď obžalovaného J [redacted] v závažných okolnostech nesouhlasila s výpovědí svědka V [redacted] D [redacted], byly podle § 104a tr. řádu postavení tváří v tvář. Při této konfrontaci oba účastníci, tedy jak obžalovaný tak svědek D [redacted], setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

Svědék H [redacted] nemohl být vyslechnut, neboť byl z České republiky vyhoštěn. Nebyl čten ani úřední záznamu o jeho vysvětlení, které opatřily orgány přípravného řízení, neboť nebyl dán souhlas obhajoby s tímto postupem.

Svědék N [redacted] K [redacted], který byl předvolán k žádosti obhajoby, uvedl, že byl s odsouzenými D [redacted] a L [redacted] na cimře. L [redacted] musel D [redacted] každý týden nakoupit nákup. Jednou mu nechtěl nakoupit a on mu říkal, že řekne pravdu, jak to bylo, že ho napadnul a byla bitka kvůli bundě. Potom L [redacted] přemístili pryč a pořád mu D [redacted] vyhrožoval dopisy, aby mu kupoval nákupy. Dne [redacted] na zmíněné cele s nimi nebyl, ale dozvěděl se to od L [redacted] a D [redacted], jak se o tom bavili. Svědek dále uvedl, že psal B [redacted], aby svědčil, protože byl kdysi odsouzen jako nevinný, aby J [redacted] nebyl odsouzen nevinně. Jinak J [redacted] vůbec nezná, nikdy ho neviděl. Na cele s L [redacted] a D [redacted] byl asi tak před půl rokem, neví přesně. Potom L [redacted] přemístili pryč, protože D [redacted] musel pořád dělat nákupy. D [redacted] vyhrožoval L [redacted] a L [redacted] mu musel každý týden koupit nákupy. D [redacted] L [redacted] vyhrožoval kvůli tomu, že říkal, že nebude svědčit a bude říkat pravdu. Tzn., že D [redacted] ve své výpovědi svědka měl lhát. Ve které výpovědi svědka neví. K obžalovanému J [redacted] nemá žádný vztah, protože ho nezná. Žádný vztah nemá ani k D [redacted] ani k L [redacted]. B [redacted] je jeho kamarád, s nímž byl na cimře. Na otázku, zda předával poškozenu L [redacted] nějakou písemnost, nějaký moták, svědek uvedl, že mu je nepředával. Dával mu ho někdo jiný.

Svědék M [redacted] S [redacted], další svědek předvolaný k žádosti obhajoby, uvedl, že obžalovaného nezná. Poškozeného L [redacted] i svědka V [redacted] D [redacted] zná, neboť byl s nimi na cele. Přišel tam po tom, co se to stalo. Pan D [redacted] protože ve věznici měl určitou osobnost, jej požádal, aby mu pomohl vydírat obžalovaného J [redacted], že na něj ušili nějakou boudu. Svěřil se mu, že pan L [redacted] spadl na hlavu, jenže oni jsou gayové, oni spolu spali a obžalovaný měl předtím nějakou rozepři s panem D [redacted], a jak se stala L [redacted] ta nehoda, tak na obžalovaného ušili boudu, že to měl udělat obžalovaný, že ho obžalovaný měl napadnout. Co se mělo stát neví. Jenom mu D [redacted] řekl, že na J [redacted] ušili boudu s tím, že ho napadl, ale co se stalo panu L [redacted] neví. D [redacted] mu řekl, že L [redacted] spadl z postele a požádal jej, aby vydíral pana J [redacted]. Chtěl vydírat J [redacted], aby měl peníze na drogy. D [redacted] je narkoman, psychicky to tam nedával, byl zadlužený, prakticky asi půl roku na to nebo rok na to už to nezvládal tak, že byl paranoidní, nafetoval se, podřezal se a převezli ho do jiné věznice na [redacted]. Na otázku proč právě jemu to D [redacted] říkal, svědek uvedl, že kdysi byli spolu na cele. Toto mu D [redacted] říkal asi dva měsíce po tom, co se to mělo stát. Bylo to ve věznici [redacted]. O tom, jak má vypovídat s ním nikdo nemluvil. K D [redacted] měl kamarádský vztah až do té doby než jej také převezli na [redacted] a pokusil se ho vydírat, že na

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

něj ušije boudu, pokud bude svědčit proti němu. Psal obžalovanému dopis, že o tom případu něco ví, ať jej uvede jako svědka, že mu může pomoci. D. bral drogy ve výkonu trestu, však se kvůli tomu podřezal, protože trpí .

Svědék R. B., který byl také předvolán k žádosti obhajoby, uvedl, že neví konkrétně, co se událo zmíněného dne mezi obžalovaným J. a poškozeným L., ale ví, že se popral D. s J., ale že by se L. s ním popral, to neví. Ve se mluví o tom, že aby se dostali z pryč, tak že udělali intrik. Jak L., tak i D., oba dva měli dluhy. Oba užívali pervitin. Nevěděli kudy kam, tak ve finále se D. pořezal na krku a na břicho a odjeli na . Dne na zmíněné cele nebyl. To, že udělali intrik, povídali vězni, ti co byli na cimře. Na nějaké konkrétní jméno si nepamatuje. Neví jaký byl vztah mezi L. a J., ani jaký byl vztah J. a D.. S L. se nikdy nebavil. Stejně tak s D.. J. zná, je z . Zná ho z asi 2 – 3 měsíce. Ve je ve výkonu trestu od roku 2009 a trest mu končí v roce 2019. Neříká se, že L. si zranění způsobil sám, říká se, že udělali nějaký intrik, aby se dostali z . Neví o tom, že by L. dostal nějaký výhrůžný dopis.

Svědék B. K., dozorce, který na cele č. zasahoval společně se svědkem Š., uvedl, že s ohledem na prostředí, ve kterém k napadení došlo, oficiálně nikdo pravdu neřekne. Spoluodsouzení uváděli, že poškozený spadl z postele, což zjevně nebyla pravda. Neoficiálně se pak říkalo, že obžalovaný J. napadl poškozeného L., že mu mimo jiné dupl na hlavu.

Svědék B. K. dále uvedl, že při zmíněné první návštěvě cely ji prohledali, zjistili jaký je stav a nebyly žádné následky, že by se někomu něco stalo. Byli i na záchodě i v koupelně. Pokud se týká poškozeného L. tak toho viděl kolega, byl na záchodě otočený zády. L. byl normálně na nohou. V okamžiku, když na celu přišli, tak má za to, že obžalovaný J. s D. tam měli spolu nějakou potyčku. V tento okamžik nezjistili nějaké zranění u někoho z vězňů. Poté na zmíněnou celu šli až na signalizaci, na kterou reagovali, a tehdy jim tvrdili, že odsouzený L. spadl z postele. Poškozeného viděl. Přímou neměl krvavé rány, ale obličej měl pošramocený, z ucha mu vytékala krev. Vzali nosítka a odvedli ho na ošetrovnu. Při té první návštěvě, okolo snídaně, když prohlíželi celu, tak vevnitř cely mohli být 3 minuty nebo asi 5 minut. Když tam potom přišli na tu signalizaci, tak to bylo už delší. Museli přinést nosítka, cela byla prakticky zcela prázdná. Pokud se týká doby okolo 7.30 hodin, tak neví, zda v té době byl L. zraněn, neboť on ho přímo neviděl.

Svědkoví předloženo č.l. 299 k čemuž svědek uvedl, že by to mohlo být otevírání dveří cely. Přesně si to už nepamatuje. Nemůže se vyjádřit k tomu, proč se to tak často otevíralo. Neví, kdo jim řekl, poté, co zjistili, že je L. zraněn a byl přenesen na ošetrovnu, to, že upadl z postele. Tehdy u vězeňské služby sloužil krátce jen měsíc. Sám L. jim nic neříkal. Byl víceméně už v bezvědomí. Nevnímal. Když vyslyšali odsouzené tak jim řekli,

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

že spadl z postele. Neví, kdo jim to říkal. Obžalovaný J. jim říkal, že o ničem neví. Zda něco říkal D. už neví.

Vzhledem k tomu, že svědek neuváděl shodně jako v předchozí výpovědi byl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu čten protokol o výslechu svědka B. K. na č.l. 258-262, aby se k němu vyjádřil, a svědek uvedl, že to, co bylo čteno odpovídá. Souhlasí s tím. Krev, která tekla poškozenému byla čerstvá, byly to takové pramínky. Jim přímo nikdo neřekl, co se stalo. Co jim říkal D. si nepamatuje. Když vstupují do cely, tak se nejprve musí podívat průzorem, jestli se tam něco neděje, poté odemknou, vždy musí jít dva, jeden jakoby zajišťuje, a dveře po celou dobu zůstanou otevřené. Je možné, že na zmíněné cele byli vícekrát, kvůli tomu hluku, že to šli zkontrolovat. Dnes už si to opravdu nepamatuje. Celu zkontrolovali. Vstoupili tam a rozhlédli se po cele, jak to vypadá. Kdyby tam někdo ležel se zraněním, tak si toho všimnou. Na záchodě byl ten L. On ho ale neviděl. Viděl ho kolega. Stál v cele kousek za dveřmi, ale ne úplně na cele jakoby vzadu. Svědek sám neviděl, jak píše pan Š., že ráno v 8.25 hodin viděli průzorem, že obžalovaný klečí na D. Toto neviděl, protože stál za ním. Také neviděl jak se v záznamu svědka Š. dále píše, že „Při vstupu byl L. v koupelně klečící a měl pohmožděnin.“ Svědek sám takovýto úřední záznam nezpracovával. Toto činil jen podpraporčík Š. Na dotaz, že podle zmíněného úředního záznamu pana Š. vyplývá, že v 8.25 hodin slyšeli hluk z cely a proto šli dovnitř, a nikoliv na nějakou signalizaci, svědek uvedl, že si to nepamatuje. Myslí si, že to bylo trochu jinak, že ta signalizace byla až po té vycházce.

Svědka P. Š., další příslušník vězeňské služby, uvedl, že sloužil dne [redacted] denní službu od 06.00 hod. do 18.00 hod. Vysílačkou mu bylo sděleno, že na cele č. [redacted] se něco děje. Spolu s kolegou B. K. se nejprve dívali průzorem dveří. Hluk oznamoval, že se v cele někdo pere. V té době poškozeného L. neviděl. Otevřeli dveře cely a viděli proti sobě stát obžalovaného J. a svědka D. Ptali se jich, co se děje, oni konflikt bagatelizovali. Byla tam popadaná kovová skříňka. Svědek dále uvedl, že viděl, jak z koupelny na toaletu odcházel odsouzený L. Viděl jej zezadu. L. nic neřikal. Zranění na něm neviděl. Událost se stala před vycházkou. Okolo 08.15 hod. bylo hlášeno signalizací z cely č. [redacted], že se zde opět něco děje. Signalizaci spustil odsouzený S. Zjistili, že se na toaletě nachází odsouzený L. a že z ucha mu tekla krev. Odsouzený S. uváděl, že poškozený L. spadl z postele, což zjevně nebyla pravda. Cela byla uklizena. Poté byl poškozený L. odnesen na nosítkách na ošetřovnu

Svědka P. Š. dále uvedl, že když na celu přišli na základě hluku, tak prošli celou celu. Je tam i koupelna a vedle záchod. Viděl odsouzeného L., resp. jeho záda. On se před ním zavřel na záchodě. Když vstoupili do cely tak poškozený nebyl na té chodbě, byl tam J. s D., takže se to týkalo těch dvou. Ostatní postávali, nikdo jiný u nich nebyl. Když procházel celu, tak L. vešel do koupelny a z té koupelny se jde na záchod a tam viděl jeho záda, resp. škvírou ve dveřích L. L. byl předkloněný. Zavřel za sebou dveře. Zda byl zraněn to neviděl. Soustředil se na ty dva vězně, které viděl. L. vůbec nekontroloval. Na otázku, zda to, co napsal do svého úředního záznamu byla pravda, uvedl, že už neví, jak to napsal do úředního záznamu. Dnes si již nepamatuje skoro nic. Povědomí o tom, že je L. zraněný, získal až byli potom přivoláni později zmíněnou signalizací. To už byli vězni na

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

vycházce. Potom prováděli výslechy. Obžalovaný J. jim řekl, že L. spadl ráno z postele. D. jim řekl, že jim k tomu nemůže nic říci, že to znají, jak to chodí v kriminále. Co se týká L., ten nic neříkal.

Svědkově Š. předloženo č.l. 299 a k tomu svědek uvedl, že neví, proč se tolikrát otvíraly dveře. Ráno tam asi něco kontrolovali, bylo asi něco v nepořádku. Každopádně na této cele to bylo časté, neboť se tam pořád něco porušovalo. Když na cele prováděl prohlídku, tak dveře mohly být otevřené 3 - 5 minut. Na záchodě celý tedy vůbec nebyl a neprováděl tam prohlídku.

Na to svědkovi přečten úřední záznam na č.l. 271, z něhož plyne, že v 8.25 hodin, tam byli na základě hluku a zjistil, že L. má pohmožděniny a že je zraněn. K tomu svědek uvedl, že je tam jeho podpis a tento záznam se rozchází s tím, co uvedl policii. Pravda je to, co řekl policii. Zmíněný úřední záznam zpracovával ze strachu, že se nepodíval na záchod, byla tam tedy prodleva, ze strachu z nadřízených, že v podstatě se to celé stalo dříve a on se na ten záchod nepodíval. K. stál u vězňů na cele.

S ohledem na to, co svědek uvedl byl podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu čten protokol o výslechu svědka P. Š. na č.l. 264-269, aby se k němu vyjádřil, a svědek uvedl, že to, co bylo čteno je pravda a do zmíněného úředního záznamu uvedl nepravdu, a to proto, že za L. nešel na záchod. V okamžiku, kdy viděl odcházet L., resp. zavírat dveře na celovém záchodě, tak neviděl, jestli je zraněný. Podle toho, co viděli průzorem, tak to nevypadlo, že by byl někdo jiný zúčastněný. Na opakovanou otázku proč tedy psal do zmíněného záznamu nepravdu svědek uvedl, že z obavy toho, že to pořádně neprovedl. Neví, kdo z vězňů, kteří byli na vycházce, jim řekl, že L. spadl ráno z postele. Myslí si, že na tomto oddělení se chodí na vycházku v 8 hodin. Kromě vycházek o víkendu jsou ještě i jiné aktivity pro vězně.

Svědek J. T., který ve věznicích pracuje jako inspektor dozorců služby, uvedl, že má na starosti směnu dozorců, která se týká asi 20 dozorců, 5 ubytoven. Hádky, strkanice a krádeže jsou tam na denním pořádku. K předmětnému případu si z časového odstupu opravdu nic nepamatuje. Nic si nevybavuje. Když se během směny něco stane, např. nějaký úraz, tak se mu nahlásí, napíše to do knihy, ale k tomuto konkrétnímu případu nebyl vyslechnut ani místní prevencí ani policií, nikde nebyl volán. Všechnu činnost na ubytovně, když se něco stane, zabezpečují dozorcí, kteří zrovna konají službu. Pokud si vybavuje tak tento konkrétní případ mu nikdo nehlásil a nikoho ani nevytěžoval. Jeho jenom dozorcí informují o tom, co se stalo na ubytovně, k němu nedávají žádná písemná prohlášení nebo nějaký záznamy. Toto dávají vrchnímu inspektorovi, ten to zakládá do knihy a pak to jde dál k dalšímu šetření. Pokud je někde uvedeno, že mu to svědek Š. hlásil, tak to je pravda. Co mu nahlásil opravdu neví, protože skoro každou službu se něco stane. Když se něco děje nebo když je oznámeno něco celovou signalizací, tak dozorcí musejí celou prohlédnout.

Svědek P. V., další příslušník vězeňské služby, uvedl, že ve věznicích pracuje jako a dělá to, co je potřeba. Ke konkrétnímu dni si něco vybavuje. Třeba to že šli s dozorcí po chodbě a ze zmíněné cely se ozýval nějaký hluk, tak

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

se tam šli podívat. Dozorce šel před ním, on byl za ním kousek. Byli tam chlapy, asi se rvali, jeden z nich se schoval na záchodě, ten poškozený. Dozorce pak chtěl, aby z toho záchodu vylezl a pak se předvedl k lékaři a pokračovalo se už standardně. U zmíněné cely jenom vkročil mezi dveře, ale konkrétně neviděl nic. Neviděl tam ležet nikoho. Obyvatelé cely byli na postelích. Akorát si pamatuje, že dozorce viděl někoho se schovat na záchod a že po něm chtěl, aby vylezl. Dozorce Š. říkal, ať vyleze z toho záchodu. Po chvíli vylezl a držel si obličej. Zda krvácel to neviděl, prostě si držel hlavu. Mají tam umyvadlo, tak se omyl a držel si obličej. Takže poškozený L. vyšel ze záchodu k ostatním. Zda na tom záchodu byl někdo další to neví. Mají to spojené s umývárkou, kde je umyvadlo. Dozorci asi provedli kontrolu cely, asi to okoukli a aktéry vzali a předvedli k lékaři. Aktéry byli obžalovaný J. a poškozený L. Na otázku, jak se dostali na ošetřovnu svědek uvedl, že je tam předvedli dozorci, to je standardní postup. Zda tam došel L. to už neví, u toho nebyl. Mezi dveřmi mohl být tak minutu dvě. Asi odešel ještě předtím, než odešli dozorci. Neví, zda o tom psal nějaký záznam, ale určitě ho dělali dozorci. Myslí si, že on osobně nikoho nevyslychal. Nepamatuje si, zda mluvil s někým z odsouzených. Je možné, že hovořil s odsouzeným D., asi spolu mluvili, protože jim D. byl ochotný říct k tomu něco víc, ostatní mlčeli, ostatní nebyli ochotni říct nic. D. říkal, že J. napadl L., že ho dokopal. Nevybavuje si, že by mluvil s J.. S těma. asi nehovořil. Nevybavuje si, s kým hovořil, ale předpokládá, že nebyli ochotni nic říct, akorát kdo byl ochotný něco říct, tak to byl D.. Zda hovořil s L., také neví. Je to už nějaký roky zpátky. Po letech není schopen dát dohromady ten jeden jediný den. Podle výpovědi svědka tedy v okamžiku, kdy tam přišli dozorci, tak v té souvislosti odešel L. na ošetřovnu, a nevybavuje si, že by tam dozorci předtím byli už jednou něco uklidňovat nebo naopak po tom, že by přišla nějaká další signalizace.

Ze znaleckého posudku o duševním stavu obžalovaného J. bylo zjištěno, že u obžalovaného nebyla zjištěna žádná duševní choroba či závažnější duševní porucha. Lze u něho konstatovat akcentované osobnostní rysy impulzivitu a rysy dissociální. Ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly zachovalé. Z psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný. Je schopen účasti v trestním řízení. U obžalovaného je přítomna zvýšená pohotovost k agresivnímu chování spíše však jako reakce na domnělé či skutečné křivdy či ataky z okolí. Intelektivní schopnosti obžalovaného jsou. Je psychicky normální, je však akcentovanou, extravertovanou osobností, cholerikem s impulzivním chováním. Je fyzicky silný, dlouhodobě příslušníkem kriminální a vězeňské populace. V rámci osobnostní struktury zejména impulzivity je zvýšeně pohotový k primitivní impulzivní a agresivní reaktivitě. Je schopen resocializace. Znalec – psycholog se dále vyjádřil k prostředí, v němž ke konfliktu došlo.

S ohledem na úmrtí znalce. H. byla psychologická část tohoto posudku za souhlasu stran přečtena.

Znalkyně. V. V. podaný posudek stvrdila a dále dodala, že obžalovaný je schopen resocializace. Snižuje ji to, že obžalovaný je umístěný na cele s mnoha dalšími recidivisty, kteří jsou také impulzivní, agresivní atd. Hodně však záleží na prostředí, ve kterém bude. Pokud by byl v prostředí, kde má minimum zdrojů k tomu, aby on sám se choval agresivně, cítil, že je podporovaný nebo že někdo oceňuje to, tak šance jeho

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

resocializaci je větší. V rámci podobných delikventů, které měli možnost vyšetřit, jim připadal jako jeden z těch lepších. Tzn. resocializace je schopen. Pokud obžalovaný není v nějaké stresové, napjaté situaci, kterou může být i to nakumulování delikventních jedinců, tak tam ta šance, že svoji impulzivitu neovládne, je velká. Musí být přítomen nějaký emoční základ, nějaký vyvolávací efekt. On sám primárně lidi nenapadá. Obecně platí, že pokud je slabší protivník, tak se chováme výrazně jinak.

Ke zranění poškozeného J. L. byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který byl následně doplněn poté, co se znalec účastnil prověrky výpovědi se svědkem D. na místě jednání. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku, který vypracoval znalec Z. Š., bylo zjištěno, že poškozený J. L. utrpěl otřes mozku, zlomeninu pravé skalní kosti, trhlinu pravého ušního bubínku, pohmoždění měkkých tkání hlavy a obličeje. Toto zranění je nutno hodnotit jako těžkou újmu na zdraví. Zlomenina spodiny lební vzniká při působení přímého **tupého násilí velké intenzity**, které působí na větší ploše v bočním směru proti hlavě, v daném případě proti spánkové krajině hlavy zprava doleva. Zranění poškozeného L. lze dobře vysvětlit mechanismem opakovaného přímého tupého násilí středně velké až velké intenzity, které působilo proti obličeji a hlavě především zepředu a z pravé strany. Znalec konstatoval, že pokud by poškozenému J. L. nebyla bezprostředně poskytnuta první pomoc druhým odsouzeným a nebyl následně odnesen na ošetřovnu, uvedená zranění by při rozsahu a stavu, ve kterém se odsouzený J. L. nacházel, byla v krátkém časovém úseku neslučitelná se životem, případně by nastaly trvalé poúrazové změny charakteru těžkého poškození mozkové tkáně. Útok byl veden proti životně důležitému orgánu tj. mozku poškozeného L. Ke zjištěným zraněním na hlavě poškozeného znalec uvedl, že toto zranění mohlo být způsobeno i dupnutím, které působilo velkou intenzitou. Zranění si poškozený nemohl způsobit sám. Popsaná zranění poškozeného nejsou v zásadním rozporu s mechanismem jejich vzniku tak, jak vyplývá z videozáznamu prověrky na místě předmětné události prováděné se svědkem V. D., jíž se znalec zúčastnil.

Znalec Z. Š. se při hlavním líčení na svůj podaný posudek i na jeho dodatek odvolal, stvrdil je a dále dodal, že nezjistil takové okolnosti, které by vedly k tomu, aby si poškozený to mohl způsobit sám. Zranění si ani nemohl způsobit pádem z postele. Nebyla tam taková poranění na povrchu, která by se tam v takovém případě měla objevit jako větší oděrky na větší ploše, případně ranky apod., pokud by si to způsobil sám. Pokud by se jednalo o pád z postele, tam by nastalo poranění většího rozsahu. Zevně by ta poranění byla většího rozsahu. Tzn. ta povrchová a byly by viditelné na první pohled. Nastaly by i poranění uvnitř hlavy, mohly by být i prohloubeny tím, že zlomeniny kostního skeletu by byly rozsáhlejší, případně by tam došlo k poranění tvrdé pleny mozkové, krvácení pod tvrdou plenu a pohmoždění mozku a další komplikace. Znalec však vyloučil, že by zranění zjištěná na hlavě poškozeného L. mohla být způsobem pádem poškozeného z postele na zem nebo na tvrdou podložku. Současně znalec potvrdil, že tak, jak to popisuje svědek D., to odpovídá tomu jeho nálezu. Odpovídá i to, že by jedním kopem se mohla hlava poškozeného dvakrát udeřit o zem. Vzhledem k tomu, že to bylo dupnuto měkkou obuví, která měla podrážku gumovou, tak by známky tohoto na první pohled nemusely být vidět. Ve zdravotnickém nálezu, který je k dispozici, z toho jak byl převezen na speciální

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

ošetření, tak tam nejsou žádné poznámky o zevním poranění hlavy. Je tam jenom poranění – výtok krve, a to je jediné poranění, které bylo vidět. Na hlavě poškozeného došlo k poranění v oblasti spodiny lební, kde došlo k puklině jedné z kostí, které tam tvoří vnitřní ucho, roztržení zevního zvukovodu, trhlině zevního zvukovodu, pohmoždění hlavy, krátkodobému otřesu mozku. Byla tam i změna, co se týče sluchu v oblasti postiženého vnitřního ucha. Ještě tam bylo krvácení, které bylo vidět na CT vyšetření v oblasti zmíněné pukliny. Pokud poškozený uvedl, že do současné doby mívá motolici či závratě, případně bolesti hlavy, tak je to odpovídající. Je to objektivní zjištění, které bude přetrvávat delší dobu a nelze vyloučit, že ho bude mít po celý život. Po úderu nohou byl pravděpodobně poškozený krátkou dobu v bezvědomí. Mohlo to trvat řádově třeba minuty. Potom nebyl schopen se pohybovat nebo někam sám přejít. Pokud by se pohyboval, tak by se pohyboval v podvědomí, které by nebyl schopen sám potom popsat. Schopnost pohybu spíše vylučuje. Pokud by se to stalo uprostřed cely a pak se objevil pár metrů dále mezi záchodem a koupelnou, tak je předpoklad, že mu tam musel někdo pomoci se ho tam přepravit. Platí to i opačně z té koupelny nazpátek na celu. Na otázku, zda by mohl potom, když by seděl komunikovat, že by komunikoval přiléhavě nebo říkal, tohle mě bolí, odveďte mě z cely atd., znalec uvedl, že zpočátku ne. Odpovědi by nebyly adekvátní otázkám. Pokud by poškozeného někdo prohlédl krátce po činu, tak by musel vidět, že je zraněn, ale myslí tím odborníka – lékaře. Zjištěné krvácení mohlo trvat různě. Závisí na tom, jaká cévka byla poškozená, jestli se stáhla. I čerstvé krvácení mohlo trvat i delší dobu. Otázka do krvácivosti a srážlivosti u tohoto daného člověka jaká tam je a velikost té rány, poškození té stěny cévy, takže řádově třeba do třech nebo pěti minut by mohlo ustát nebo se zmenšit. Pokud by to bylo omýváno vodou, pokud by se to vyplavilo v tom místě, kde to krvácelo a pokud se tam voda dostala do zevního zvukovodu, tak by tam třeba mohlo dojít i ke stažení cévy. Zranění poškozeného L ■■■ hodnotil jako poškození důležitého orgánu a jednak jako déletrvající změnu zdravotního stavu. Dotčené poškození trvalo déle, než je obvyklé tzn. Přes šest týdnů a vznikly i další následky. Pokud by poškozenému nebyla poskytnuta lékařská pomoc, ohrožovalo by ho to na životě, protože by tam mohlo dojít i k dalším změnám. Třeba změny pohybu polohy hlavy by mohly vést k dalšímu krvácení, event. rozšíření otoku mozku atd., takže nelze to vyloučit. Otok mozku byl zjištěn lokálně místně, ale ne jako celek. U poškozeného L ■■■ se jednalo o taková zranění, byla takového charakteru, že by dříve nebo později musela přijít lékařská pomoc. Jeho zdravotní stav by se zhoršoval natolik, že by to i ti laikové viděli. Pokud by mu samozřejmě chtěli pomoci. Zhoršování by spočívalo v otázkce vědomí, které by se začalo zhoršovat. Tzn. ta časová možnost pro lékařskou pomoc, aniž by zemřel, byla relativně časově dlouhá. Ta první hodina od vzniku poranění už by byla rozhodující. To, že zranění bylo způsobeno velkou intenzitou plyne z toho, že došlo ke zlomenině kosti skalní, která je relativně krytá tzn., že tam došlo k velkému pnutí v rámci dotčené kostní hmoty. Pěští ani opakovanými údery zranění hlavy poškozeného nevzniklo. Pěští by vznikla poranění, která se týkají obličejového skeletu, tzn. lícní kost, nos, nosní kosti, kosti kolem očnice, čelist apod., ale ne skalní kost. Za předpokladu, že by intenzita byla ještě větší než zjištěná pak zranění poškozeného mohlo být okamžitě smrtelné. Poranění by musela být ještě rozsáhlejšího charakteru. Na otázku, že jeden ze svědků vypovídal, že viděl poškozeného, jak odchází na záchod a zavírá za sebou dveře, a zda je bylo slučitelné se zdravotním stavem poškozeného, znalec uvedl, že si myslí, že ne. Tak jak to hodnotil, tak jeho zdravotní stav to vylučoval. Vytažení zapadlého jazyku v okamžiku, kdy zraněný chrčí bylo také rozhodující pro další vývoj, protože pokud by mu jazyk zapadl a nechal se být, nevytáhnul se, tak by poškození

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

mozku bylo větší, což souvisí s problematikou kolem kyslíku, který by mozek nedostal. Tzn., že i tento bezprostřední zásah zmíněného spoluodsouzeného mu zachránil život a snížil rozsah trvalých následků. Při podobných útocích dochází k chrčení a k zapadnutí jazyka. Zranění poškozeného se nemohlo stát nárazem. Pokud by spadnul na betonovou podlahu z postele, tak by poranění vypadalo jinak. Kdyby do něho někdo vrazil, pokud by to čekal, a byl tam nějaký konflikt, tak by k takovému pádu nedošlo. Nemohlo vzniknout ani nárazem jiného člověka. Takovýto mechanismus není možný. To vylučuji. Došlo by i k dalším poranění na těle nejenom v oblasti hlavy pokud by byl třeba naražen na stěnu. U poškozeného nedošlo ke krvácení do mozku, ale došlo tam ke krvácení do kostí v místě té pukliny. Podle intenzity, která byla vedena proti hlavě, bylo dupnutí způsobilé zranění způsobit. Teoreticky by útočník ani nemusel být obutý. Jde o to, jaká energie se přenesla do oblasti hlavy, pokud ta hlava je nad zemí nebo je fixována k zemi, tzn. čím větší násilí, tím více poškození. Kostí nevydrží, zmáčknou se, zmáčknou mozek, zmáčknou pleny mozkové a dojde ke krvácení s přetržením kapilár, které tam jsou, pohmoždění mozku, krvácení do mozku. To jsou všechno možnosti, které tam mohou nastat. Ke zranění poškozeného nemohlo dojít tak, že by druhá osoba do poškozeného narazila.

Zranění poškozeného L [redacted] vyplývá i z lékařských zpráv obsažených ve spisovém materiálu.

Součástí spisového materiálu byl i listinný materiál, k němuž lze především zařadit protokol o ohledání místa činu, lékařské zprávy, úřední záznamy Věznice [redacted] o zjištění fyzického násilí, hodnocení jednotlivých svědků z výkonu trestu, rejstříky trestů jak obžalovaného, tak poškozeného tak i většiny dalších svědků. U zmíněných osob soud vyžádal i spisy o jejich odsouzení, případně k důkazu provedl opisy meritorních rozhodnutí o jejich odsouzení.

Z listinného materiálu se tak jedná se zejména:

o smlouvu o půjčce, dle níž si měl obžalovaný zapůjčit od odsouzeného Ing. B [redacted] [redacted] ve věznici v [redacted] částku 50.000,- Kč jako finanční výpomoc (č. l. 91), o lékařskou zprávu a zdravotní záznamy poškozeného J [redacted] L [redacted], kde je na č.l. 112 i bodové ohodnocení bolestného (č.l. 111-122, 777, poškozený byl hospitalizován v nemocnici od 1.10. do 3.11.2011), odborné vyjádření OKTE PČR, odvětví daktyloskopie (č.l. 137-138), zajištěný moták (č.l. 139), protokol o prověrce výpovědi svědka V [redacted] D [redacted] na místě jednání (č.l. 156-166), DVD, fotografickou dokumentaci prověrky na místě činu (č.l. 167), náčrtky (č.l. 185, 199, 215, 239), plánky (č.l. 251, 298), protokol o ohledání místa činu (č.l. 272-279), monitoring otevření celových dveří inkriminované cely č. [redacted] za den 1. 10. 2011 (č.l. 299), hodnocení odsouzeného A [redacted] J [redacted] (č.l. 280-281, 300-306 a č. l. 570 – 572), hodnocení odsouzeného J [redacted] L [redacted] (č.l. 286-291 a 560), hodnocení odsouzeného V [redacted] D [redacted] (č.l. 292-296 a č.l. 569), osobní výkazy obžalovaného (č.l. 307-310), kopii spisu (č.l. 311-338) či kopii rozsudků různých soudů týkajících se trestních věcí obžalovaného A [redacted] J [redacted] (č.l. 340-474), dokladům na č.l. 497 – 537, resp. 544 – 621, a materiály zaslané ředitelem věznice [redacted] (č.l. 776 – 803), resp. doklady na č. l. 828 - 832.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

Z materiálu o předchozích odsouzeních je možno poukázat na celou řadu připojených spisů, a to: sp. zn. [redacted] Okresního soudu v [redacted], sp. zn. [redacted] Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. [redacted] Okresního soudu v [redacted], pobočka [redacted], a sp. zn. [redacted] Okresního soudu [redacted] (vše odsouzený J [redacted], sp. zn. [redacted] Okresního soudu v [redacted] (odsouzený L [redacted]), sp. zn. [redacted] Krajského soudu v Hradci Králové (odsouzený V [redacted] D [redacted]) a spis Police ČR, [redacted] (podezřelý J [redacted]).

Z opisů meritorních rozsudků a rozhodnutí pak se lze odkázat na listiny z příloh (č.l. 530), vztahující se k odsouzení: [redacted] M [redacted], J [redacted] S [redacted], R [redacted] H [redacted], A [redacted] H [redacted], I [redacted] Č [redacted] či O [redacted] S [redacted].

Z opisů z evidence rejstříků fyzických osob a z hodnocení odsouzených bylo zjištěno následující:

Obžalovaný A [redacted] J [redacted] byl vícekrát soudně trestán, a to už jako mladiství, především pro násilnou i majetkovou trestnou činnost (č.l. 310 A – 310 B, 340 – 474 a 508 - 509). K tomuto i viz přílohové spisy sp. zn. [redacted] Okresního soudu v [redacted] sp. zn. [redacted] Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. [redacted] Okresního soudu v [redacted], pobočka [redacted] a sp. zn. [redacted] Okresního soudu [redacted].

Z hodnocení odsouzeného J [redacted] ze strany vězeňské služby (č. l. 280 – 281 pv, 300 – 306 a č. l. 570 - 572) mimo jiné plyne, že obžalovaný J [redacted] byl opakovaně prošetřován pro napadení spoluodsouzených, neboť zřejmě zneužívá svého fyzického potencionálu vůči ostatním odsouzeným. Dne 13. 11. 2011 byl samostatně ubytován na oddělení se zesíleným stavebně technickým zařízením. Ze záznamu na č.l. 297 bylo zjištěno, že ods. J [redacted] byl přemístěn dne 27.4.2010, neboť dne 4.4.2010 měl zranit ods. M [redacted], který utrpěl zlomeninu dolní čelisti. Svědci k věci odmítli vypovídat u obavy z ods. J [redacted]. K údajnému napadení odsouzeného H [redacted] ze strany A [redacted] J [redacted], ke kterému mělo dojít dne 22.6.2009, se vztahují doklady na č.l. 312 – 338 (Odsouzený J [redacted] toto napadení popřel s tím, že H [redacted] pravděpodobně spadl z patrové postele – č. l. 324). K tomuto i viz připojený spis Police ČR, [redacted]. Toto podezření z trestných činů podle § 221 odst. 1 a § 197a odst. 1 tr. zákona, které měl spáchat obžalovaný spolu s O [redacted] J [redacted] a D [redacted] L [redacted] bylo odloženo, neboť by mohlo vést jen k trestu, který je zcela bez významu vedle trestů, který již zmíněným osobám byly uloženy.

Z osobních výkazů obžalovaného A [redacted] J [redacted] zejména ze zprávy Vězeňské služby ČR, Věznice [redacted], bylo zjištěno, že obžalovaný vykonává trest odnětí svobody v trvání 8 roků a 11 měsíců z rozsudku Okresního soudu [redacted], pobočka [redacted], sp. zn. [redacted]. K chování odsouzeného ve výkonu trestu se vyjádřil ředitel Věznice [redacted] (viz shora) tak, že tento byl opakovaně kázeňsky trestán a bylo zjištěno, že v průběhu výkonu trestu bylo opakovaně projednáváno fyzické napadení jiných spoluodsouzených jeho osobou. Z toho důvodu byl přemístěn z Věznice [redacted] do Věznice [redacted]. Od 13.11.2011 je samostatně ubytován na oddělení se zesíleným stavebnětechnickým zařízením.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

J. L. byl vícekrát soudně trestán mimo jiné i pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. h) tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 14-ti roků a v průběhu výkonu trestu i pro drogovou trestnou činnost (č.l. 132 – 133 a 510 – 511). Viz i připojený spis sp. zn. Okresního soudu v

Z hodnocení odsouzeného L. ve výkonu trestu odnětí svobody (č.l. 286 – 291 a 560) bylo zjištěno, že jeho chování a vystupování je na požadované úrovni. Nebyly k jeho osobě zjištěny negativní poznatky. Na pracovišti má velmi dobrou pracovní morálku. Byl opakovaně vícekrát (9x) kázeňsky odměňován. Byl třikrát kázeňsky trestán. Konflikty s odsouzenými nikdy nevyvolával ani nevyhledával. Stanovený program zacházení plnil. Z bezpečnostních důvodů byl dne 16. 2. 2012 přemístěn do věznice. Dne 23.5.2012 byl zařazen na pracoviště. Zpracoval se a podává požadované výkony. Postupně si vytvořil podmínky pro udělení 12-ti kázeňských odměn za brigádnickou činnost na oddělení a za velmi dobré pracovní výkony. Tresty, které mu byly dříve uloženy, má zahlazeny s výjimkou trestu ze dne 12.9.2006 za přechování drog po návštěvě. Zvolený program zacházení plní.

K aktuálnímu stavu poškozeného L. bylo ze zprávy zdravotnického střediska věznice (č.l. 554) zjištěno, že v lednu a únoru 2013 mu byl opakovaně aplikován lék Novalgin, měl bolesti hlavy. Bylo provedeno i CT mozku a nebyly zjištěny žádné podstatné patologické změny. Injekce analgetik mu byly aplikovány až do 4.4.2013, pokračuje v terapii u neurologa, poslední vyšetření dne 17.5.2013, kdy byly aplikovány další léky. T. č. je jeho stav stabilizovaný, aktuálně bez bolestí hlavy. Pracovně zařazen od 21.5.2012.

Pokud se týká dalších poměrů odsouzeného L. tak v katastru nemovitostí nemá evidována vlastnická ani jiná věcná práva (č.l. 553), ve věznici je pracovně zařazen a jeho průměrná měsíční mzda činí částku 3.872,- Kč (č.l. 566) a polici ČR nejsou známy jeho majetkové poměry (č.l. 588),

V. D. byl také vícekrát soudně trestán mimo jiné i pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 20-ti roků (č.l. 177 – 178 a 512 - 513). Viz i připojený spis sp. zn. Krajského soudu v Hradci Králové.

Z hodnocení odsouzeného D. ve výkonu trestu odnětí svobody (č.l. 292 – 296 a č.l. 569) bylo zjištěno, že chování a vystupování je kolísavé, z pracoviště byl vyřazen pro intoxikaci. Za intoxikaci, přechovávání mobilního telefonu a omamných látek i za fyzické napadení odsouzeného byl opakovaně kázeňsky trestán. Celkem byl 26 x trestán (z toho 7x za intoxikaci, 1x za napadení jiného vězně) a 2 x odměněn. Všechny tresty mu byly uloženy ve věznici. V současné době je jeho chování a vystupování na požadované úrovni. Od 16.2.2012 byl přemístěn do věznice, a to společně s poškozeným L., s nímž byli u bytování na společné cele, nicméně se stranili kolektivu. Chování a vstupování odsouzeného D. bylo na požadované úrovni, k autoritám je vstřícný, plní zadané úkoly.

I. Č. byl vícekrát soudně trestán (č.l. 190 – 191). K tomu i příloha na č.l. 530). Hodnocení z výkonu trestu je založeno na č.l. 575 – 576 a plyne z něho především to, že

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

chování odsouzeného je kolísavé. Stanovený program zacházení neplnil. Byl 6x kázeňsky trestán a 10x mu byla udělena odměna.

O ■ **G** ■ (**S** ■) byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti roků i za trestný čin vraždy (č. l. 207 i 530). Hodnocení z výkonu trestu je založeno na č.l. 573 – 574 a plyne z něho především to, že výkon trestu u jmenovaného neplní svůj účel. Byl 10x kázeňsky trestán, když podmínky pro udělení odměny si nevytvořil.

A ■ **H** ■ byl dvakrát soudně trestán, a to pro drogovou a pro násilnou trestnou činnost a v současné době je v cizině, neboť dne 13.6.2013 byl realizován trest vyhoštění, který mu byl soudem uložen (222 – 223, 499 – 500, 530 a 532). Hodnocení z výkonu trestu je založeno na č.l. 579 – 580 a plyne z něho především to, že program zacházení byl plněn. Byl celkem 22x kázeňsky odměněn a pouze jednou trestán.

R ■ **H** ■ byl vícekrát soudně trestán pro majetkovou i násilnou trestnou činnost i pro opakované maření výkonu úředního rozhodnutí. Nyní je v cizině, neboť byl vyhoštěn dne 30.11.2013 z České republiky (č.l. 230 – 231, 501 – 502, 525, 530 a 533). Hodnocení z výkonu trestu je založeno na č.l. 583 a plyne z něho především to, že soustavně porušoval kázeň a měl negativistický přístup k plnění povinností. Program zacházení plnil jen částečně.

I ■ **M** ■ byl dvakrát soudně trestán, a to násilnou trestnou činností a pro nedovolené ozbrojování (244 – 245, 504 – 505 a 530). Hodnocení z výkonu trestu je založeno na č.l. 577 – 578 a plyne z něho především to, že výkon trestu u jmenovaného neplní svůj účel. Byl 9x kázeňsky trestán, když podmínky pro udělení odměny si nevytvořil.

J ■ **S** ■ byl také vícekrát soudně trestán (č.l. 256 – 257 a 497 - 498). K tomu i příloha na č.l. 530). Hodnocení z výkonu trestu je založeno na č.l. 582 a plyne z něho především to, že pro pasivitu byl program zacházení plněn jen částečně.

R ■ **B** ■ byl ve výkonu trestu hodnocen jako neuspokojivý. Cíle programu zacházení neplnil. Měl problémy s chováním mezi odsouzenými a došlo i k vzájemnému napadení s jiným odsouzeným. Požil i psychotropní látky a přechovával mobilní telefon. Byl 13x kázeňsky trestán a 1x odměněn (č.l. 584 – 585).

N ■ **K** ■ byl ve výkonu trestu hodnocen jako problematický, choval se drze a agresivně. Byl kázeňsky trestán za závažné přestupky. Postupně se jeho chování zlepšilo. Cíl zacházení byl v posledním období plněn. (č.l. 600).

Svědci **B** ■ **K** ■ ani **P** ■ **Š** ■ nebyli nikdy soudně trestáni (č.l. 548 – 549)

Z listinného materiálu je pak dále nutno výslovně poukázat na následující důkazy:

Ze záznamu o zjištění (oznámení) fyzického násilí ze dne ■ (č.l. 95 – 95 pv), opatřeného podpisem pprap. **P** ■ **Š** ■, znějící na jméno odsouzeného **J** ■ **A** ■, bylo zjištěno, že v 8.25 hodin při kontrole ubytovny ■ s ■. **B.** **K** ■ uslyšeli hluk z cely ■. Průzorem u celových dveří viděl jak odsouzený **J** ■ klečí na odsouzeném

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

D. Při vstupu na celu a požadování vysvětlení oba odpověděli, že jen tak blbli. Hlášeno T. K. a . T. U odsouzeného J. nebyly nalezeny žádné stopy fyzického násilí. Na cele dále přítomni M., S., J., R., H., H., A., G., O. a Č. Všichni shodně uvedli, že D. s J. jen tak blbli a L. ráno spadl z postele. V tomto výčtu vězňů není uveden poškozený L. S odsouzeným J. byl proveden pohovor a bude přestěhován na jinou celu, aby se předešlo dalším možným konfliktům. Za napadení odsouzeného D. bude kázeňsky potrestán. Odsouzený J. byl předveden k lékaři s tím, že nemá žádné zdravotní potíže a po jeho těle nejsou známky poranění. V odborném stanovisku a doporučení psychologa, které je také součástí zmíněného záznamu, bylo dále zjištěno, že konstatuje vyhybavou a bagatelní interpretaci. Motivy incidentu nejsou zřejmé, z projevů je ale evidentní, že aktérem násilí vůči L. i D. byl právě odsouzený J., který se opakovaně dopouští násilí vůči spolubydlícím, zneužívá fyzického potenciálu, 3x vyšetřován pro napadení.

Ze záznamu o zjištění (oznámení) fyzického násilí ze dne (č.l. 173– 173 pv), opatřeného podpisem . P. Š., znějící na jméno odsouzeného D. V., bylo zjištěno, že v 8.25 hodin při kontrole ubytovny s . B. K. uslyšeli hluk z cely . Průzorem u celových dveří viděl jako odsouzený J. klečí na odsouzeném D. Při vstupu na celu a požadování vysvětlení oba odpověděli, že jen tak blbli. Hlášeno T. K. a . T. U odsouzeného D. zjištěna drobná oděrka pod levým okem. Na cele dále přítomni M., S., J., R., H., H., A., G., O. a Č. Všichni shodně uvedli, že D. s J. jen tak blbli a L. ráno spadl z postele. Ve výčtu vězňů není uveden poškozený L. S odsouzeným D. byl proveden pohovor. Odsouzený J. bude přestěhován na jinou celu. Jinak bez dalšího opatření. Odsouzený D. byl předveden k prohlídce těla, kdy udával, že nemá žádné zdravotní potíže a objektivně zjištěn pouze hematom a otok v okolí levého oka. Po těle jinak nejsou známky poranění. V odborném stanovisku a doporučení psychologa, které je také součástí zmíněného záznamu, bylo dále zjištěno, že odsouzený D. je kompenzovaný, klidný, slušný, přístupný, k události se nechce z obavy dalšího ohrožení blíže vyjadřovat, je však ochoten oficiálně vypovídat v případě, že tak učiní nejprve hlavní poškozený (L.). Jisté je, že se ho zastal při ataku J.

Z úředního záznamu . P. Š. z o vzájemném napadení (č.l. 271) bylo zjištěno, že v 8.25 hodin při kontrole ubytovny s . B. K. uslyšeli hluk z cely . Průzorem u celových dveří viděl jako odsouzený J. klečí na odsouzeném D. Při vstupu na celu a požadování vysvětlení ještě uviděli, že v koupelně klečí na kolenou odsouzený L., má pohmožděniny v obličeji a teče mu z nosu a ucha krev. Na dotaz, co se mu stalo, odpověděl, že spadl z postele. Hlášeno T. K. Odsouzenému L. byla přivolána RZ. Na cele dále přítomni M., S., J., R., H., H., A., G., O. a Č. Všichni shodně uvedli, že D. s J. jen tak blbli a L. ráno spadl z postele.

Z úředního záznamu (č.l. 97) bylo zjištěno, že dne 8.3.2012 obžalovaný J. měřil cm a vážil kg.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

Z úředního záznamu (č.l. 134) bylo zjištěno, že dne 6. 2. 2012 předal odsouzený L [ ] před celou [ ] ubytovny [ ] věznice [ ] přiložený „moták“ a požádal o informování oddělení PaS. Zmíněný moták pak je založen na č.l. 139 a jeho obsahem je snaha o ovlivnění výpovědi svědka L [ ]. Dotčený moták byl podroben odbornému zkoumání z odvětví daktyloskopie, když z odborného vyjádření OKTE (č.l. 137 – 138) vyplývá, že na tomto motáku byly zjištěny daktyloskopické stopy shodné s otisky poškozeného J [ ] L [ ]. Ze sdělení vězeňské služby (č.l. 285) plyne, že ke zmíněnému motáku se nepodařilo zjistit žádné bližší skutečnosti, když samostatné šetření v této věci prováděno nebylo.

Z monitoringu otevření celových dveří inkriminované cely č. [ ] za den [ ] (č.l. 299) bylo zjištěno, že za časový úsek od 7.11 hod. do 8.59 hodin došlo k opakovanému a častému otvírání celových dveří (otevření vyznačeno žlutě). Většinou se jednalo o otevření v intervalu do jedné minuty. Výjimku tvoří otevření od 7.42 do 7.44 hodin, (pak hned byly otevřeny za 18 sekund) a od 8.26 do 8.31 hodin a od 8.38 do 8.41 hodin.

Z dopisu svědka S [ ] obžalovanému J [ ] (č.l. 597), datovanému dnem 17.6.2013, plyne, že se mu odsouzený D [ ] svěřil s tím, co na obžalovaného chystá s tím, aby obžalovaný tento dopis předložil soudu, aby mohl být předvolán jako svědek.

K žádosti soudu pak orgány věznice [ ] zaslaly i další doklady (č.l. 776 – 804), vztahující se k napadení odsouzeného L [ ] ze dne 1.10.2011, k sebepoškození odsouzeného D [ ] dne 24.1.2012 a k přemístění poškozeného L [ ] a V [ ] D [ ] ze závažných bezpečnostních důvodů. Součástí tohoto materiálu kromě již známých důkazů je i Hlášení o průběhu služby dne 1.10.2011 (č. l. 778), šetření ke zmíněnému sebepoškození odsouzeného D [ ] (č.l. 788 - 796), jehož důvodem dle tohoto odsouzeného měl být nátlak ze strany odsouzených kvůli jeho svědectví, týkající se fyzického napadení odsouzeného L [ ], a k přemístění poškozeného L [ ] a V [ ] D [ ] ze závažných bezpečnostních důvodů (č.l. 796 – 803), když podle závěrů vězeňské služby oběma ze strany odsouzených hrozilo reálné nebezpečí fyzického napadení, neboť odsouzený J [ ] neustále posílá vzkazy, aby nikdo z odsouzených v jeho věci nesvědčil a nabádá spoluodsouzené k fyzickému napadení L [ ]. Odsouzený D [ ] byl za podané svědectví dne 2.12.2011 fyzicky napaden na vycházkovém dvoře (údajně odsouzeným B [ ] – č.l. 803).

Po provedení shora uvedeného dokazování procesní strany neměly žádné další důkazní návrhy, když i soud uzavřel, že na podkladě dokazování provedeného v hlavním líčení lze věc meritorně rozhodnout.

Soud uzavřel, že opatřenými důkazy i přes absenci doznání obžalovaného, bylo v potřebné míře jistoty prokázáno, že skutek, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku, se stal, že má všechny znaky dotčeného zločinu a že spáchal jej právě obžalovaný A [ ] J [ ].

Ve věci bylo nesporné to, že poškozený L [ ] zmíněného dne utrpěl vážné zranění hlavy, které ho bezprostředně ohrožovalo na životě. Důkazní situaci je tedy třeba vidět z toho pohledu, že poškozený L [ ] utrpěl velmi závažné zranění, se kterým nemohl delší bez urgentní pomoci přežít, a že toto mu bylo způsobeno ve zmíněné cele, a s ohledem na vyjádření znalce soudního lékaře mu bylo z působy konáním druhé osoby, neboť sám si ho

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

poškozený, a to ani pádem z postele ani nějakou účastí na potyčce mezi odsouzeným D [redacted] a obžalovaným J [redacted], nemohl způsobit. Tyto úvahy jsou pak úvodním východiskem pro vyhodnocení důkazní situace. S ohledem na zdravotní následky zranění nemohl poškozený po té, co mu bylo dotčené zranění způsobeno se nějak aktivně a koordinovaně pohybovat po cele (např. sám bez pomoci odcházet na záchod či z něj vycházet). Současně je evidentní, že při konfliktu mezi obžalovaným a svědkem D [redacted] došlo ke spadnutí skříněk, což způsobilo hluk. Pokud tedy někteří svědci uvedli, že nic neviděli, že nic neslyšeli a že žádný konflikt neregistrovali tak objektivně tito svědci nehovoří pravdu, respektive zamlčují to, co se skutečně odehrálo, neboť i kdyby leželi na posteli nebo se třeba modlili tak z konfliktu by musely něco registrovat. Pokud se tak nestalo tak nehovoří pravdu a proto z těchto výpovědí nelze konstruovat nějaké kladné či záporné informace. Současně toto však významně zpochybňuje svědecké výpovědi zmíněných obyvatelů cely. V kontrastu s tím potom razantně vystupuje do popředí svědectví svědků D [redacted] a L [redacted], kteří byli schopni popsat konkrétní skutečnosti, které zcela jednoznačně odpovídali objektivním zjištěním o tom, že poškozený utrpěl závažné zranění, které ho bezprostředně ohrožovalo na životě. Proto nelze také hovořit o tom, že by svědectví poškozeného a svědka D [redacted] bylo osamocené, ale tvořilo spolu s ostatními důkazy onen potřebný řetězec, vedoucí k dostatečně jistému závěru, že pachatelem ataku vůči poškozenému L [redacted] byl právě obžalovaný J [redacted].

Nelze tedy souhlasit se závěrem obhajoby, že by právě svědectví spoluodsouzených, kteří nic neviděli ani neslyšeli, vyvracelo tvrzení poškozeného a svědka D [redacted]. Spíše naopak, neboť tím, že tvrdí, že si L [redacted] zranění způsobil sám evidentně nemluví pravdu, protože soudní lékař tento mechanismus vzniku zranění vyloučil. Naopak potvrdil správnost to, že usvědčujícími důkazy jsou výpovědi svědků V [redacted] D [redacted] a poškozeného L [redacted], neboť tak jak to líčí tak zranění poškozeného mohlo vzniknout.

Nelze věřit tvrzení svědka G [redacted], že na cele neviděl L [redacted] zraněného, že neví, jak došlo k jeho zranění, stejně tak nelze věřit podobným tvrzením ze strany I [redacted] Č [redacted], H [redacted] či M [redacted], eventuálně S [redacted], který zaregistroval až situaci, zraněného L [redacted], když vypověděl, že viděl L [redacted] zraněného na záchodě, hlavu měl v míse a na jeho otázku, co se mu stalo, L [redacted] uvedl, že spadl. Bohužel z této části důkazů bylo lze dovodit pouze to, že poškozený L [redacted] měl zranění a že k potyčce mezi obžalovaným a V [redacted] D [redacted] došlo ještě před odchodem odsouzených na vycházku. Proto také lze velmi úspěšně zpochybnit i tvrzení těchto osob o tom, že dozorcí skutečně poctivě procházeli dotčenou celu včetně WC a pokud neviděli L [redacted] zraněného, tak tvrdit, že s L [redacted] se to stalo až později.

Zmínění svědci, spoluodsouzení ze zmíněné cely, se tedy nevyjadřují ke zranění poškozená L [redacted], ač jeho vznik museli s ohledem na okolnosti svými smysly registrovat. To, že nic neviděli je lež, kterou by bylo možno vysvětlit jen vězeňským prostředím, ve kterém k napadení došlo, a falešnou snahou pomoci obžalovanému J [redacted].

Bohužel ani výpovědi dozorců, a to svědků K [redacted] a Š [redacted] nebyly jednoznačné a především svědek Š [redacted] přiznal, že událost nezachytil tak jak se odehrála, především v její časové ose, a to právě proto, že celu celou neprohlédl, když předpokládal, že aktéry konfliktu jsou jen obžalovaný a svědek D [redacted], a proto ani nezjišťovali, zda byl L [redacted] zraněn.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

Takže především z časového hlediska ani výpovědi dozorců věc nepomohli objasnit. Svědek Š [ ] jak je uvedeno shora však setrval na verzi, kterou uvedl jako svědek, když do jeho záznamů se dostaly nepravdivé skutečnosti ze strachu, že nezkontroloval záchodovou mísu, lépe řečeno pobyt či situaci umístění poškozeného na záchodě čili nezkontroloval celou celu.

Tvrzení, že zranění si L [ ] způsobil tím, že spadl z postele, bylo vyvráceno, znalcem z odvětví soudního lékařství, což současně podporuje správnost verze uváděné V [ ] D [ ] .

Zcela obecné, nekonkretizované a tudíž i nepřezkoumatelné vývody svědků S [ ] , K [ ] i B [ ] byly evidentně ovlivněny jejich snahou obžalovanému pomoci a proto soud těmto jejich tvrzením neuvěřil, když současně nátlak spoluodsouzených na změnu výpovědi poškozeného L [ ] i D [ ] plynou z popisu důkazů, uvedeného shora. Pokud se tedy jedná o skupinu svědků obhajoby, jako jsou svědci B [ ] , N [ ] K [ ] a S [ ] , kteří vypovídají ve prospěch obžalovaného J [ ] , když uváděli, že se jedná o intrik a že si poškozený L [ ] objektivně zjištěné zranění způsobil sám tím, že upadl z postele, je možno opakovaně poukázat, že toto však bylo vyvráceno znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství.

Je možno souhlasit s tím, že přímo je obžalovaný usvědčován „toliko“ svědkem V [ ] D [ ] a částečně poškozeným L [ ] . Proto vyhodnocení těchto výpovědí bylo základem posouzení celé věci. Důkazní situace byla především díky výpovědím dozorců poměrně velmi složitá. Některá jejich tvrzení jsou až absurdní, a to zejména v podání svědka V [ ] o tom, že zraněný L [ ] na výzvu ze záchodu vyšel a odebral se na ošetřovnu. Takto to rozhodně být nemohlo, neboť podle závěrů znalce [ ] . Š [ ] toho nebyl schopen. Lze pak velmi těžko z rozdílných výpovědí dozorců objektivně vyhodnotit a zjistit z nich podstatné skutkové okolnosti. Jediné, co je jim společné je to, že se povídalo, že L [ ] zranil obžalovaný J [ ] .

Obhajobě obžalovaného sice nepřímou odpovídá to, že je osobou, která primárně nenapadá, což ovšem neodporuje tomu, že je násilník a zejména ve vztahu ke slabšímu subjektu je dominantní a agresivní. Toto plyne nejen z expertizy o duševním stavu obžalovaného, ale i ze záznamů věznice o jeho nutném izolování z obavy z napadání spoluodsouzených. Agresivitu obžalovaného lze ostatně dovést i z jeho předchozích odsouzení a z jeho negativního hodnocení za dlouhou dobu výkonu trestu odnětí svobody.

Argument obhajoby, že v obžalovaném zůstalo něco dobrého a stálo by za to snažit se o jeho resocializaci není otázka skutková, ale především fakt pro úvahy trestové.

Podle názoru soudu tu nestojí proti sobě dvě skupiny důkazů, neboť výpovědi většiny spoluodsouzených vesměs neuvádějí žádné konkrétní přezkoumatelné tvrzení a proto z nich nelze vycházet, ale současně proto nemohou ani obžalovaného vyvíňovat, neboť se nezmiňují o tom jak poškozený ke svému zranění přišel, případně uvádějí vyvrácený fakt, že měl upadnout z postele, což není pravda. Proto ani tato svědectví nemohou stát proti tvrzení svědků D [ ] a L [ ] , ale stojí jen vedle nich.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

Přesto s ohledem na nepřesné výpovědi dozorců je zcela nutné věnovat pozornost tomu, kdy přesně zmíněný den poškozený smrtelné zranění utrpěl. Z listinného materiálu, zejména toho, který zpracoval svědek Š [redacted] v otázce doby vzniku zranění poškozeného L [redacted] vycházet nelze. Snad jen v tom, že dotčené zranění muselo být poškozenému způsobeno před 8.25 hodin. Z tohoto pohledu je pak nejzásadnější to, zda se stalo před odchodem některých odsouzených na vycházku či až po ní.

Teprve po ujasnění, kdy byl poškozený napaden, lze odpovědně vyhodnotit věrohodnost především výpovědi svědka D [redacted]. Tomu je tak proto, neboť i poškozený L [redacted] a V [redacted] D [redacted] jsou osoby odsouzené za velmi závažné činy a i z jejich hodnocení z věznice plyne, že nejsou svatí. Soud tedy musel velmi důsledně vážit celou důkazní situaci. Dlužno dodat, jak již bylo konstatováno, tak věc ještě více zkomplikovala svědectví z řad dozorců, když svědek Š [redacted] výslovně uvedl, že jeho úřední záznam o události není odpovídající skutečnosti, neboť celou celou důkladně neproověřil. V tomto ohledu tedy největším problémem bylo tedy to, kdy poškozený ke zranění přišel, resp., zda k němu nedošlo až poté, co obžalovaný odešel na vycházku. Pak by se samozřejmě nemohl být pachatelem. Tuto otázku soud musel vyřešit současně s vyhodnocením tvrzení obou usvědčujících svědků. V tomto směru soud musel čerpat především z listin a záznamů vězeňské služby. Z těchto dokladů je pak zřejmé, že k incidentu došlo ještě před odchodem vězňů z cely č. [redacted] na vycházku, ač v záznamech je to uvedeno s časovým posunem. Ze záznamů svědka Š [redacted] (č.l. 95, 173 i 271) je evidentní, že při oné první návštěvě, kdy došlo k zanedbání jeho povinnosti řádně projít celou celou, se k věci vyjadřovali všichni obyvatelé dotčené cely (s výjimkou poškozeného L [redacted]) a již tehdy tvrdili, že L [redacted] ráno spadl z postele. Z tohoto pak lze dovodit, že poškozený L [redacted] již v této době již byl zraněn a že se tak stalo ještě před odchodem obžalovaného J [redacted] na vycházku. V kontextu s tímto lze zmínit i monitoring otvírání dveří zmíněné cely, kdy by zmíněné době odpovídal čas 7.42 – 7.44 a následnému otevření dveří po signalizaci provedené svědkem S [redacted] čas 8.26 – 8.31 hodin. Závěr o tom, že k napadení poškozeného L [redacted] došlo ještě před odchodem na vycházku je zcela zásadní a mimo jiné potvrzuje správnost výpovědi V [redacted] D [redacted], který vznik zranění poškozeného také situuje do doby před odchodem obžalovaného na vycházku.

S ohledem na osobu odsouzeného D [redacted] musel soud uvažovat i s tím, že si celé svědectví mohl vymyslet, ať již z jakéhokoli důvodu. K tomuto lze poznamenat. V [redacted] D [redacted] byl soudem slyšen v rámci konradiktorního řízení, při výslechu působil věrohodně a otázky zodpovídal způsobem, který svědčí o tom, že líčí to, co skutečně viděl, resp. čeho se i účastnil. Proto i přes nespolehlivou osobnost odsouzeného D [redacted] mu soud uvěřil. Tento závěr není ovšem konstruován jen z toho, že tento svědek působil u soudu věrohodně či z toho, že jeho chování ve věznici se v posledním období zlepšilo nebo z toho, že jeho tvrzení, že se podobné věci ani ve výkonu trestu v nejtěžší nedělají, lze věřit, ale především z toho, že tvrzení tohoto svědka, a to i v podrobnostech, zcela odpovídají závěrům znalce z odvětví soudního lékařství. Tento znalecký posudek i výpověď znalce popisuje objektivně zjištěné skutečnosti, z nichž je nezbytné vycházet. Pokud tedy znalec uvedl, že zranění poškozenému muselo být způsobeno druhou osobou a že mechanismus, který líčí svědek D [redacted] odpovídá

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

tomu, co na poškozeném L [ ] zjistil, pak nelze svědectví svědka D [ ] pominout proto, že je osobou nespolehlivou, ale je nutno z něho vycházet. Navíc pachatelství obžalovaného J [ ] lze dovést i z výpovědi poškozeného L [ ], když tento počátek incidentu líčí obdobně jako svědek D [ ] a konec vědomí svědka L [ ] nastal právě po útoku ze strany obžalovaného, když ležel na zemi.

Soud tedy neuvěřil nabídce obhajoby, že se jednalo o intrik vůči obžalovanému ani tomu, že by si to vše svědek D [ ] vymyslel. Ostatně vymyslet svědectví tak, aby obelhlo i soudního lékaře je velmi obtížné, fakticky nemožné, zejména když znalec byl osobně přítomen tomu jak se celá věc podle svědka D [ ] odehrála.

Obžalovaný byl tedy usvědčen zejména výpovědí svědka V [ ] D [ ], prověrkou jeho výpovědi, která byla realizována přímo na cele č. [ ] Věznice [ ], oddíl [ ], a dále i výpovědí poškozeného J [ ] L [ ] i listinnými důkazy – lékařskými zprávami, jakož i objektivními zjištěními, vyplývajícími ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Toto již není stav nějakého osamocení či torzovitěho důkazního stavu, ale jde o komplex důkazů, z nichž lze s potřebnou mírou jistoty odvodit, že pachatelem zmíněného útoku vůči poškozenému byl právě obžalovaný J [ ]. Navíc i ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie lze dovést, že obžalovaný byl schopen takového jednání konat, že způsob provedení činu odpovídá skladbě jeho osobnosti a že je současně trestně odpovědným pachatelem.

Obhajoba obžalovaného J [ ] byla tedy vyvrácena. Obžalovaný setrval na tom, že poškozeného nenapadl a že poškozený si způsobil zranění, které bylo posléze lékaři zjištěno s tím, že upadl z postele, případně nabídl další mechanismy zranění, kterými si mohl poškozený své zranění způsobil. Všechny mechanismy, které obžalovaný ve své výpovědi nabízí, byly vyvráceny znalcem [ ]. Š [ ], který vyloučil, že by zranění hlavy, která byla zjištěna u poškozeného L [ ], byla způsobena tím, že by poškozený upadl z postele, případně že by se nějakým způsobem přimotal do potyčky mezi obžalovaným J [ ] a svědkem D [ ], či následkem nějakého žďuchnutí nebo naražení na zeď. Svědek D [ ] podal dvě neměnné svědecké výpovědi, které byly podrobeny i prověrce na místě činu. Výpověď svědka L [ ], poškozeného, také popisuje, že pachatelem agresivního jednání vůči němu při kterém byl zraněn, byl právě obžalovaný J [ ]. Napadení týkající se přišlápnutí hlavy na zem, na pevnou podložku, za situace, kdy již ležel na zemi, si poškozený nevybavuje, což je obvyklé, jak to stvrdil znalec – soudní lékař [ ]. Š [ ]. Pokud se jedná o výpověď svědka D [ ], tak soud je přesvědčen o tom, že tato výpověď je výpovědí pravdivou. Kromě shora uvedeného je možno poukázat i na to, že tento svědek ve svých výpovědích popisuje i motiv jednání obžalovaného vůči poškozenému L [ ], velmi podrobně popsal i sám fyzicky ukázal útok obžalovaného na tělesnou integritu poškozeného. Toto vše popisoval vesměs shodně. Při promítání prověrky o jeho výpovědi na místě jednání v cele č. [ ] ve [ ] věznici bylo evidentní, že v popisu neváhá a že se orientuje.

Jak z výpovědí svědka L [ ], ale i D [ ], i z listinných materiálů, i ze zajištěného motáku, lze dovést snahu o znevěrohodnění jejich výpovědí, když opakovaně bylo ně

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

působeno dalšími spoluodsouzenými, zřejmě i svědkem obhajoby B [REDACTED], aby svoji výpověď změnili. Toto neoprávněné působení, které bylo evidentní i z průběhu hlavního líčení, bylo tedy faktem. Pokud však oba klíčoví svědci na svých stávajících výpovědích i přesto setrvali, tak to svědčí spíše v jejich prospěch a pro jejich věrohodnost než proti nim.

Jak již je pojednáno shora tak svědecké důkazy jsou doplněny tzv. objektivním důkazem, jímž je znalecký posudek z oboru soudního lékařství, jeho doplněk a obsáhlý výsledek znalce Š [REDACTED] u hlavního líčení, který vyloučil mechanismus zranění poškozeného L [REDACTED], který nabízí obhajoba, a uvedl i podrobný popis zranění hlavy, které bylo poškozenému způsobeno, když tato zranění mohla velmi dobře vzniknout způsobem, který byl opakovaně popsán svědkem D [REDACTED]. Tzn. jednak útokem pěstí a jednak posléze přidupnutím hlavy vůči pevné podložce za situace, kdy poškozený ležel na podlaze. Znalec konstatoval i to, že došlo k poškození důležitého orgánu a k déletrvajícím poruše zdraví poškozeného, že zranění bylo způsobeno velkou intenzitou útoku působícího na hlavu a že poškozený byl bezprostředně ohrožen na životě, zejména následným rozvojem otoku mozku, který byl zjištěn a ke smrti nedošlo jenom díky včas poskytnuté lékařské péči, a to jak na zdravotnickém zařízení [REDACTED] věznice, tak posléze v Nemocnici v [REDACTED] a následně Vězeňské nemocnici na [REDACTED], za předchozí pomoci ze strany odsouzeného D [REDACTED], neboť pokud poškozenému vytáhl zapadlý jazyk, tak nedošlo k bezprostřednímu ohrožení života poškozeného zejména zadušením. Závěry znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství mají i podstatný význam i pro použitou právní kvalifikaci. Dalším tzv. objektivním důkazem byl znalecký posudek z odvětví psychiatrie a psychologie, kdy bylo konstatováno, že rozpoznávací, ovládací schopnosti obžalovaného byly zachovány, tedy že je osobou trestně odpovědnou, že resocializace obžalovaného je možná, když obžalovaný je osobou, která je zvýšeně pohotová k primitivní impulzivní a agresivní reaktivitě, což koresponduje s rychlým a nečekaným napadením poškozeného.

Pokud se jedná o hodnocení celé důkazní situace i osoby obžalovaného, pak je třeba ještě vyjít i z celé řady listin, které jsou vesměs citovány shora, kdy nelze uvěřit obhajobě obžalovaného, že nemá ve věznici žádné problémy, tedy že je osobou bezproblémovou. Toto je vyvráceno zprávami obsaženými ve spise, když lze naopak uzavřít, že naopak obžalovaný byl agresorem, které měl napadat i další odsouzené, tedy nejen poškozeného L [REDACTED].

Obžalovaný si musel být vědom, že při dupnutí obutou nohou velkou intenzitou na hlavu poškozeného, který ležel na zemi na dlážděné podlaze, může poškozenému způsobit smrt, čemuž odpovídá charakter a mechanismus i intenzita útoku obutou nohou na hlavu poškozeného, když smrt poškozeného nastala jen díky včasné a specializované pomoci, a tedy díky okolnostem, které obžalovaný již nemohl ovlivnit, když on sám učinil vše pro dokonání vzniku smrtelného následku.

Po vyhodnocení shora uvedených důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech pak soud dospěl k závěru, že obžalovaný A [REDACTED] J [REDACTED] svým jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, ukončené ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný jednal v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 písm. b) tr. zákoníku, když se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil v úmyslu tento trestný čin spáchat, přičemž k dokonání tohoto trestného činu

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

nedošlo, když napadl poškozeného I. [REDACTED] a tímto jednáním mu způsobil zranění, které jej bezprostředně ohrožovalo na životě.

Obhajoba pro případ, že by soud neakceptoval hlavní její návrh, jímž bylo zproštění obžalovaného z obžaloby, polemizovala se shora uvedenou právní kvalifikací zločinu vraždy s tím, že by se mohlo jednat o trestný čin ublížení na zdraví. Obhájce uvedl, že je to otázka zavinění, otázka subjektivní stránky trestného činu, když lze předpokládat, že ostatní znaky tohoto trestného činu byly dány. Podle obhajoby bylo zapotřebí zkoumat, zda obžalovaný jednal v úmyslu, ať přímém či nepřímém, a tento úmysl by musel směřovat k usmrcení poškozeného.

Soud se s tímto návrhem neztotožnil. Je pravdou, že když obžalovaný popírá spáchání zmíněného skutku, tak je obtížnější subjektivní stránku zjišťovat. Ta se v této situaci podle standardní judikatury musí posuzovat z okolností objektivní povahy, např. jakým způsobem byl útok proveden, co útoku předcházelo, vztah obžalovaného a poškozeného, jakým motivem byl veden útok, jaké byly osobní vlastnosti pachatele apod. Z tohoto pohledu lze poukázat na to, že útoku předcházela konflikt o sportovní bundu, jež s sebou nesl určité emocionální vypětí jak obžalovaného tak i poškozeného. To, že běžné mravní hodnoty jsou ve výkonu trestu posunuté, dokazuje i to, že tu byla snaha ovlivňovat výpovědi usvědčujících svědků i to, že řada svědků pravdu nehovořila. Pak se v určitém emocionálním vypětí může spouštěčem agrese, zejména vůči slabšímu, stát i opakovaná žádost o vrácení odcizené bundy, byť se jinak pro takové důvody nevraždí. Být způsob jakým byl skutek spáchán nebyl předem promyšlen, tak se jednalo o fakticky vleklé (pokračující) násilí, kdy po útoku na posteli, následovalo významné napadení opakovanými údery i pěstí a dále se přesunulo a pokračovalo na zemi, kde poškozený ležel a obžalovaný útočil. Z takového popisu je zcela evidentní, že obžalovaný zpočátku jednal vůči poškozenému minimálně se srozuměním, že mu ublíží na zdraví. Postupně se jeho agrese zvyšovala. Ke srozumění obžalovaného se smrtelným následkem je pak možno dodat to, že další agrese formou dupnutí byla pro poškozeného nečekaná, svým způsobem zálučná, neboť následovala potom, co obžalovaný sdělil poškozenému, aby ho pustil, byl to tedy i útok náhlý a vedený velkou intenzitou proti hlavě poškozeného. Takovýto mechanismus útoku v sobě zcela nutně obsahuje i možnost toho, že bude poškozenému způsobena smrt. Obecně platí, že agresivní a nečekané ataky nohou, působící velkou intenzitou vůči hlavě člověka v sobě nesou nutně srozumění útočníka se způsobením smrti, již proto, že v hlavě jsou u místěny pro život nezbytné orgány, jejichž narušení může vést ke smrti osoby napadené, a také se tak bohužel vesměs stává. Neobstojí ani argument obhajoby o tom, že obžalovaný v jednání nepokračoval a že pokud by měl úmysl poškozeného I. [REDACTED] usmrtit, a to i úmyslem nepřímým, kopl by ho vícekrát. Tato argumentace obhajoby fakticky směřuje k tomu, že by mohl být obžalovanému prokázán přímý úmysl poškozeného usmrtit, neboť opakovanými kopy by tu bylo naplněno, to, že jej chtěl přímo usmrtit. V daném případě ale soud vychází z toho, že právě provedením toho jednoho dupnutím za shora popsané situace obžalovaný věděl, že tímto způsobem může smrt poškozenému způsobit a pro případ, že jí způsobí byl s tímto smrtelným následkem srozuměn, tj. že mu vůbec nevadil. Dlužno dodat, že se jedná uvažovací předpoklady a že ve skutečnosti při ataku takto konkrétně o tom ani obžalovaný přímo uvažovat nemusel, ale v okamžiku, kdy se dotčeného konání dopouštěl tak zmíněným smrtelným následkem musel být srozuměn. Pokud se týká vztahu obžalovaného a poškozeného je nutno uvést, že

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

obžalovaný byl dominantnější vůči poškozenému. Poškozený byl tichý, nekonfliktní (na rozdíl od obžalovaného). Poškozený byl jediný z nich, který dokonce pracoval. Již z tohoto popisu je zřejmé, že poškozený L ■■■ byl lehce dostupnou obětí, jejíž schopnost obrany je snížena.

Proto při zkoumání subjektivní stránky s ohledem na provedené důkazy soud tedy uzavřel, že u obžalovaného byla prokázána subjektivní stránka k trestnému činu vraždy podle § 140 tr. zákoníku, a to ve formě nepřímého úmyslu.

Konečně z popisu skutku je patrné, že se nejednalo o žádnou rvačku dvou osob, ale o napadení fyzicky silnějšího jedince, který měl trvalou převahu, který stále útočil, jedince slabšího, který se dílem vůbec nebránil.

Soud tedy uznal obžalovaného A ■■■ J ■■■ vinným z toho, že dne ■■■■ kolem 07.30 hod. na cele č. ■■■ ubytovny ■■■, ve Věznici ■■■■, fyzicky napadl poškozeného J ■■■ L ■■■, tak, jak je to uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, kdy po tomto útoku zůstal poškozený J ■■■ L ■■■ nehybně ležet na zemi se zapadlým jazykem, z nosu mu tekla krev a chrčel, přičemž obžalovaný tímto shora popsaným jednáním poškozenému J ■■■ L ■■■ způsobil otřes mozku, zlomeninu pravé skalní kosti, trhlinu pravého ušního bubínku, pohmoždění měkkých tkání hlavy a obličeje a povrchní oděrku pravé tváře, kdy jen díky včasné pomoci ze strany spoluvězně V ■■■■ D ■■■■, následnému odnesení poškozeného na ošetřovnu a okamžitému převozu poškozeného rychlou záchrannou službou do Oblastní nemocnice ■■■■ nedošlo k jeho smrti. Tím se dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil, v úmyslu trestný čin spáchat, aniž by došlo k jeho dokonání, čímž spáchal zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

Pokud se týká úvah o trestu je možno uvést:

Při úvaze o druhu a výměře trestu bylo přihlédnuto ke zjištěnému vysokému stupni škodlivosti činu, k možnostem nápravy i k osobním poměrům obžalovaného. Obžalovaný porušil svým jednáním zájem společnosti na ochraně společnosti života, jakožto nejcennější co má člověk dáno.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud podle příslušných kritérií stanovených v trestním zákoníku přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou tedy určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen (zde na ochraně života), způsobem provedení činu (zde agresivní a zákeřné provedení činu), jeho následku (poškozený byl delší dobu omezen v obvyklém způsobu života a zdravotní následky u poškozeného doposud trvají), okolnostmi, za kterých byl čin spáchán (bagatelní důvod napadení ve světle jeho výraznosti) osobou pachatele (agresor, který byl opakovaně soudně trestán a z vykonaných trestů odnětí svobody

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

si nevezal ponaučení, čin spáchal ve výkonu trestu, a to v jeho nejtěžším režimu), vysokou mírou zavinění i bezvýznamnou pohnutkou.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42).

Obžalovaný A ■■■ J ■■■ ke své osobě mimo jiné uvedl, že nemá vyživovací povinnosti ani majetek. Má dluhy za výkon trestu. Z rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný A ■■■ J ■■■ byl celkem 8x soudně trestán, naposledy shora uvedeným rozsudkem ■■■■■ soudní pobočky, jehož trest vykonává.

Pokud se jedná trestu, tak obžalovaný J ■■■ byl ohrožen trestní sazbou 10-18 let trestu odnětí svobody. Jeho osobnost lze posoudit i podle § 59 odst. 1 tr. zákoníku, tzn. byl již v minulosti pro zvlášť závažný zločin potrestán, a nyní je znovu trestán za zvlášť závažný zločin. S ohledem na závěry soudně lékařského posudku z oboru psychologie však podle názoru soudu tu není splněna další obligatorní podmínka, a to, že resocializace obžalovaného je ztížena, když příslušní znalci uzavřeli, že jeho resocializace je možná a že má stále v sobě něco dobrého. Proto soud zvýšení stanovené horní hranice trestní sazby o jednu třetinu neaplikoval a trest obžalovanému ukládal v rámci stanoveného zákonného rozpětí ustanovení § 140 odst. 1 tr. zákoníku.

Při ukládání a stanovení výše trestu bylo třeba kromě shora uvedených úvah přihlédnout i k tomu, že obžalovaný je v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody a že výstup má 22. 4. 2015, tzn., že mu ještě zbývá část trestu vykonat (zhruba 21 měsíců), neboť nyní ukládaný trest nesmí při součtu nyní ukládaného trestu a dosud nevykonaného zbytku dříve uloženého trestu přesáhnout hranici 18-ti let, jakožto nejvyšší horní hranici stanovenou dotčeným ustanovením o zločinu vraždy.

Jako odpovídající všem uvedeným kritériím i zjištěné vysoké škodlivosti konání obžalovaného pak byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v polovině stanovené sazby, tedy v trvání 14 let odnětí svobody, když kromě okolností shora uvedených (pro obžalovaného přitěžujících) se ve výměře ve prospěch obžalovaného projevilo to, že je schopen resocializace a že čin nakonec zůstal ve stadiu pokusu.

Ze samotného charakteru zjištěné trestné činnosti plyne, že soud obžalovaného musel v intencích ustanovení § 56 odst. 2 písm. d) tr. řádu jej pro výkon uloženého trestu zařadit do věznice se zvýšenou ostrahou.

S eventuálním návrhem státní zástupkyně na zvážení, zda obžalovanému neuložit i podmínku, že doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro podmínky podmíněného propuštění z tohoto trestu u obžalovaného nezapočítává, se soud neztotožnil. V tomto směru je nutno poukázat na to, že toto opatření se podle § 54 odst. 4 tr. zákoníku dotýká pouze výjimečného trestu, který však soud obžalovanému neukládal.

Pokud se jedná o náhradu škody, tak poškozený L ■■■ se včas připojil se svým nárokem na náhradu škody a tento nárok i dílem konkrétně vyčíslil. Jelikož soud uznal obžalovaného vinným ze spáchání úmyslného trestného činu na poškozeném L ■■■ má tento nárok, aby soud obžalovaného v odsuzujícím rozsudku zavázal k náhradě škody.

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

Jelikož se jedná o tzv. návrhové řízení musí poškozený prokázat v potřebné míře jistoty i výši svého nároku a jeho věcný rozsah. Toto za něho žádný orgán činný v trestním řízení činit nemůže.

Pokud se tedy týkalo náhrady škody tak poškozený L uvedl, že k náhradě škody chce částku celkem 800 tisíc Kč, když uvedl, že něco hradil, hradí léky, má následky. Předložil i seznam léků a peněz, které musel uhradit. Předložil potvrzení o poskytnutí zdravotní péče na částku 1.860,- Kč a 120,- Kč, čímž hradil pobyt v nemocnici, a dále doklady, podle nichž hradil léky ve . Pokud se týká zbytku do částky 800 tisíc Kč, tak ten činí hrazení dalších nákladů, bude si platit léky a tak dále.

Poškozený L po obžalovaném žádal celkovou i částku 800 tisíc Kč. Svůj nárok pak dokládal doklady, které jsou založeny na č.l. 601 – 611 a 615 a svým vyjádřením na č.l. 614. Z těchto dokladů lze zjistit, že poškozený v souvislosti s léčením zranění, které mu způsobil obžalovaný J, musel uhradit jednak regulační poplatky za ústavní péči, a to ve výši 1860,- a 120,- Kč (č. l. 601 a 602), jednak hradil hotově léky, kterými se musel léčit, a to v částkách 2859,- Kč (č. l. 604), v 370,- Kč (č.l. 605 – 611, a to částky 30, 60, 94, 64, 28, 60 a 34 korun). Poškozený dále požadoval náhradu ušlého výdělku, neboť pro zranění, které mu způsobil obžalovaný, nemohl ze zdravotních důvodů pracovat. Do práce tak mohl nastoupit až dne 23.5.2012. Soud uzavřel, že i tento nárok poškozeného je oprávněný. Jelikož zranění poškozenému bylo způsobeno dne , což byla sobota, tak z tohoto titulu náleží náhrada za ušlý výdělek za celý tento měsíc ( ) a dále až do 22. 5. 2013, neboť až následujícího dne nastoupil do práce a zranění ho v jeho pracovních povinnostech již neomezovala. Náhrada se tak týkala 7-mi celých měsíců a 22 dní za měsíc květen 2012. Jak vyplynulo ze sdělení věznice (viz shora) tak poškozený L měl průměrný měsíční výdělek ve výši 3.872,- Kč. Proto soud jeho nárok vyčíslil na součet částky 27.104,- Kč (7 x 3.872,- Kč) a částky 2748,- Kč (3.872 : 31 rovná se 124,90322 x 22 dní se rovná 2.747,8708, tedy 2748,- Kč). Celkem tedy na výdělku poškozenému ušla částka 29.852,- Kč. Při započtení prvních nákladů pak nárok poškozeného L byl vyčíslen na celkovou částku ,- Kč.

Proto soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil, aby obžalovaný A J na náhradě škody uhradit poškozenému J L částku ,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu však musel být poškozený J L se zbytkem svého nároku odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť další část svého nároku až do částky 800.000,- Kč nijak nedoložil a ani neuvedl konkrétní úvahy, jimiž se při vyčíslení této částky řídil. Odkaz se týká i bolestného, přestože jeho bodové odhodnocení je ve spise založeno. Poškozený v žádném svém vyjádření neuvedl, že žádá úhradu i tohoto věcně oddělitelného nároku od nároků ostatních včetně těch mu ve výroku tohoto rozsudku přiznaných. Pokud poškozený výslovně tuto část škody nežádal nemohl soud z vlastního rozhodnutí rozhodovat nad či mimo jeho návrh.

Jako poškozená se dále připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna s částkou 34.496,- Kč, což byly náklady vynaložené na léčení poškozeného L, skládající se z nákladů na ambulantní a ústavní péči a o náklady na jeho dopravu s tímto související. Náklady pak byly

pokračování

Chyba!**Nenalezen zdroj odkazů.**

řádně doloženy doklady, které jsou založeny na č.l. 128 – 132 a proto soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému, aby Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, regionální pobočka [REDAKCE], pobočka pro [REDAKCE], [REDAKCE], uhradil částku 34.496,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka. Státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Hradci Králové dne 11. července 2013

pokračování

Nenalezen zdroj odkazů.

Chyba!

Předseda senátu:

JUDr. Miroslav Mjartan, v.r.

Za správnost vyhotovení:

pokračování

Nenalezen zdroj odkazů.

Chyba!

pokračování

Nenalezen zdroj odkazů.

Chyba!